

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА СА ГЛАВНОГ
ПРЕТРЕСА ОДРЖАНОГ ДАНА 20. МАРТА 2007. ГОДИНЕ**

Председник већа: Отварам заседање пред већем Посебног одељења Окружног суда у Београду у кривичном предмету са службеном ознаком К.П. бр.5/03 у кривичном поступку против опт. Милорада Улемека и других, по оптужници Окружног јавног тужилаштва у Београду – Специјалног тужиоца КТ.С. бр. 2/03 од 21. августа 2003. године.

Констатује се да је веће у истом саставу.

Констатује се да су на наставак главног претреса приступили:

заменик Специјалног тужиоца Јован Пријић, пуномоћник породице оштећеног Председника Владе Републике Србије др. Зорана Ђинђића адвокат Срђа Поповић и адвокат Рајко Даниловић, адвокат Нино Дошен Мајкић, пуномоћник оштећеног Милана Веруовића адвокат Варја Банић, окривљени Милорад Улемек, лично са браниоцем адвокатом Слободаном Миливојевићем, окривљени Звездан Јовановић, лично са браниоцем адвокатом Ненадом Вукасовићем, окривљени Александар Симовић, лично са браниоцем адвокатом Миодрагом Рашићем и адвокатом Желимиром Чабрилом, бранилац окривљеног Милоша Симовића адвокат Миодраг Рашић и адвокат Желимир Чабрило, бранилац окривљеног Владимира Милисављевића адвокат Александар Поповић, бранилац окривљеног Нинослава Константиновића адвокат Оливера Ђорђевић, бранилац окривљеног Сретка Калинића адвокат Жељко Грбовић по заменичком пуномоћју адвоката Александра Ђорђевића, бранилац окривљеног Милана Јуришића званог «Јуре» адвокат Александар Зарић, окривљени Душан Крсмановић са браниоцем по службеној дужности адвокатом Вељком Делибашићем, окривљени Саша Пејаковић са браниоцем адвокатом Крстом Боботом, окривљени Бранислав Безаревић са браниоцем адвокатом Жељком Грбовићем и окривљени Жељко Тојага са браниоцем адвокатом Крстом Боботом.

Констатује се да је у наставку главни претрес јаван.

Главни претрес настављамо **ДОКАЗНИМ ПОСТУПКОМ.**

У доказном поступку извешћемо процесну радњу саслушања сведока Аце Томића.

Молим вас да позвани сведок приступи у судницу.

Ваше име и презиме?

Сведок Ацо Томић: Ацо Томић.

Председник већа: Име оца?

Сведок Ацо Томић: Бранко.

Председник већа: Колико сте година стари?

Сведок Ацо Томић: 58 година.

Председник већа: Ваша адреса пребивалишта?

Сведок Ацо Томић: Ја немам, водим се на старој адреси. Нисам се одјавио.

Председник већа: Адреса боравишта на којој тренутно живите, где вам се може уручити позив суда?

Сведок Ацо Томић: Брђани, код Горњег Милановца.

Председник већа: Број поште да знамо?

Сведок Ацо Томић: 32300.

Председник већа: Да ли сте у сродству са неким од оптужених?

Сведок Ацо Томић: Не. Мислим да нисам.

Председник већа: Молим?

Сведок Ацо Томић: Нисам.

Председник већа: Дужни сте суду да пријавите евентуално сваку промену адресе пребивалишта или боравишта. Сада ћу вас као сведока упозорити сходно одредбама Законика о кривичном поступку. Да сте пред судом дужни да говорите истину и да не смете ништа прећутати, да давање лажног исказа представља кривично дело. Нисте дужни да

одговарате на поједина питања којима би вероватно изложили себе или себи блиска лица кривичном гоњењу, знатној материјалној штети или тешкој срамоти.

Јесте ли разумели ова упозорења која сам вам дала?

Сведок Ацо Томић: Јесам.

Председник већа: Сада ћу вас као сведока позвати да положите заклетву. Уколико не постоје сметње за полагање заклетве након што ћу вам прочитати текст, ви можете рећи «да», а уколико се не слажете са текстом заклетве или имате разлоге због којих не би сте положили заклетву то ћете објаснити пред судом.

«Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати».

Сведок Ацо Томић: Да.

Председник већа: Ви знате да је овде у току кривични поступак против оптуженог Милорада Улемека, Звездана Јовановића и других лица поводом атентата на Председника Владе др. Зорана Ћинђића. Ваше саслушање као сведока предложио је пуномоћник породице оштећеног и веће је након разматрања донело решење да вас саслуша као сведока. Испред већа, ја као председник већа питам вас:

Да нам објасните да ли сте и када упознали првооптуженог Милорада Улемека, да ли сте и колико пута имали са њим састанке, на које околности сте се састајали, на ком месту, ко је још био присутан тим састанцима, и посебно на околност да ли сте у време када је Јединица за специјалне операције протествовала то је новембра 2001. године, били у прилици да се састанете са Милорадом Улемеком, ако јесте где, и да нам објасните да ли сте и када имали контакте са Душаном Спасојевићем, ко вас је упознао са њим, да ли знате ко је то лице и каквим се делатностима бавио? Изволите.

Сведок Ацо Томић: Да почнем овако, значи Милорада Улемека сам упознао крајем лета 2002. године. Мислим да је лето, да ли је август или септембар, нисам сигуран. Мислим ја то стварно не знам тачно.

Председник већа: Нисам вас само чула. 2000. године или 2002. године?

Сведок Ацо Томић: 2002. године.

Председник већа: Добро.

Сведок Ацо Томић: Заправо Улемека је код мене у канцеларију довео Бора Микелић, кога сам такође упознао нешто раније од Улемека. Тај састанак је био, састанак, сусрет са Улемеком трајао је ја мислим једно 20-так минута. Био је присутан Бора Микелић и Раде Булатовић. Раде Булатовић је тада био саветник председника Савезне Републике Југославије за безбедност. Раде Булатовић је ту ја мислим нашао, да ли је био са мном у канцеларији или је касније дошао, то не могу да се сетим. Нисам том састанку ни придавао неку нарочиту важност. Мислим шта је између осталог, оног неког да кажем нормалне неке уобичајене конверзације, Улемек се тада колико се сећам интересовао за обуку специјалних неких јединица у оквиру Јединице за специјалне операције. Иначе се то радило и раније од самог формирања те Јединице за специјалне операције њихови неке специјалности које они нису имали за обуку слали су код нас у војску. Мени је то познато зато што сам дуго година био у војсци и радило се о неким подводним диверзантима који су извођени у Тивту. И онда је било некаквог погрешног да кажем приступа. Мислим да Улемек тада није ни био командант ЈСО-а него је био не знам како се зове то, њега нисам никада видео. Па су погрешно послали захтев Јединици која врши обуку тих подморских диверзаната у Тивту. И ја сам објаснио процедуру како је потребно да се уради, да се напише захтев Генералштабу за ту обуку и да то неће бити никакав проблем. Мислим да ето око помињања Јединице за специјалне операције и свега тога око тог разговора је било тако. Спасојевића сам упознао и примио једанпут у мојој исто канцеларији где је био присутан мислим да је био Бора Микелић исто и Раде. И био је присутан Улемек. Он је инсистирао у ствари код, то су ми објаснили после, пре састанка тог код мене, да као желео би да упозна генерала који је ето ухапсио америчког шпијуна. Мислим то је да тако његовим речником кажем. И ја сам ето тако, да не кажем с вољом, али сам примио. Знао сам од прилике нешто о Душану Спасојевићу, нешто, то што је било доступно преко мојих људи који су радили послове којима сам се ја бавио. И ја сам ето тако одлучио, кажем добро нека дође. Дошао је код мене у канцеларију и тако је изјавио како сам већ рекао. Том приликом је поклонιο некакав, није некакав него мобилни телефон «Нокиа» који је у себи имао камеру и рекао генерале ово да вам служи да лакше хватате шпијуне. Ја сам тај телефон ето тако примио. И оно што могу да кажем било ми је интересантно да се око тог телефона водила читава истрага малтене, а све време телефон је био у мојој каси, канцеларији док сам ја био у притвору Окружног суда у Београду. Дакле, никада тај телефон нисам употребио, а ради некаквих предострожности, да тако кажем, послао сам га својој техничкој служби да изврши тај антиприслушни,

антидиверзиони и остали преглед. Телефон је сасвим био потпуно нов и неупотребљаван и није било никаквих додатних елемената у њему. Бар сам тако добио уверавања. Што се тиче вашег питања у вези да ли сам се са Улемеком састао новембра месеца 2001. године, односно ја прецизно знам када је то било, а знам зато што сам тог истог дана отпутовао са делегацијом Војске Југославије на челу са Небојшом Павковићем у службену посету оружаним снагама Русије. Дакле, то је било 12. новембра 2001. године. Ја сам из управе безбедности односно из Кнеза Милоша 33 где је било седиште управе кренуо нешто око 6 сати ујутру на аеродром Београд. Возио ме је мој оперативац и када смо изашли на ауто-пут у висини хотела «Интерконтинентал» односно Сава Центра, приметио сам на супротној страни ауто-пута популарно како смо их звали Црвене беретке по значају њиховој опреми и «Хамерима» који су били ту, ја сам знао да су то они. Назвао сам Павковића и рекао му, пошто он је долазио са Бањице, а ја из Кнеза Милоша, обавестио сам га о чему се ради, па смо се на аеродрому састали и размишљали о томе, разговарали шта да се ради, да ли да се иде у Москву или не, јер су Беретке дошле из Куле, знали смо да је седиште њихово било у Кули. И онда смо наравно отишли у Москву нашим авионом војним. И остали смо до 15. или 16., ја имам тај пасош па то се може проверити. Дакле, подвлачим, 2001. године 12. новембра никакав сусрет мој са Улемеком нити Бориславом Микелићем није био, како је то написао Момир Стојановић у информацији управе безбедности на дан када сам ја, не могу да кажем ухапшен био, него сам сам отишао у УБПОК, јер су ме оперативци позвали. Упозоравао сам тада да сам генерал Војске Југославије, да нису надлежни за то што чине, међутим, то је све изманипулисано, све је то одрађено онако противправно и противзаконито. Ја сам све те противправне радње надлежних тада органа и министра одбране тадашњег Бориса Тадића и то, добио у моју корист. Значи поништено је то све што је тако учињено да би се омогућило моје хапшење.

Председник већа: Извињавам се само, на шта то мислите када кажете све је то поништено?

Сведок Ацо Томић: Правноснажним пресудама Врховног војног суда у Београду. Ја бих вас молио да прочитам ту информацију и да је уз пут изкоментаришем. Пошто се све око те информације врти, ја сам и позван претпостављам због те информације. Овај суд на жалост после три и по године суђења, што је да не кажем, ето, него мени некако несхватљиво. Хтео бих да укажем на неке ствари па ћете из те информације ако имате то у списима...

Председник већа: Нисмо вас звали у вези информације него смо вас звали на ове околности о којима смо сада говорили. Сада бих вам поставила, ако сте ви завршили, поставила бих вам још неколико питања.

Сведок Ацо Томић: Ја се извињавам, у тој информацији пише овако, једна од првих да кажем уводних ствари пише да су оперативци УБПОК-а са мном обавили информативни разговор 7. априла 2003. године. Па молим вас, да ли је надлежност оперативца Управе за борбу против организованог криминала да обави безбедносну меру према генералу војске. То никада није било, нити ће бити. Друго, тамо је у тој информацији написано да сам се ја истог дана када сам отишао у Москву састао са Милорадом Луковићем Легијом, што је чиста измишљотина. Уосталом, ја вам предлажем позовите тог истог Момира Стојановића да вам објасни како је и под којим околностима написао ту информацију, па ћете онда потпуно утврдити шта се дешавало тих дана и како да се та информација пише баш оног дана када се ја хапсим.

Председник већа: Ви сте у поступку који је вођен против вас имали браниоца, након тога подигнута је била оптужница и Специјални тужилац је одустао од вашег кривичног гоњења је ли тако?

Сведок Ацо Томић: Да.

Председник већа: То није спорно. Друга ствар, сада бих вам ја поставила следеће питање. Да нам објасните на ком месту сте се ви налазили у оквиру војске, знамо да сте по чину генерал Војске Југославије, да нам кажете на ком месту сте били распоређени у оквиру Војске Југославије.

Адв. Слободан Миливојевић: Председниче, истина је ово што сте ви рекли, то је на крају крајева есофицио неспорно да је против господина Аце Томића, овде сведока обустављен кривични поступак и да је тамо имао право и на браниоца и тако даље. Све то што сте ви рекли. Али исто тако за мог брањеника је веома значајно да се из читавог тог контекста свих оних збивања која су се дешавала око господина Аце Томића и сведока издвоје детаљи да ли је уопште било контакта са мојим брањеником или не. Утолико могу да протумачим покушај сведока да искаже садржину те службене белешке господина Стојановића. Па бих вас ипак замолио да макар у том делу тог извештаја који се односи на контакте мог брањеника и господина Томића да му се дозволи да искаже.

Председник већа: Ја немам ништа против, нека господин Томић изложи све што има да изложи.

Адв. Слободан Миливојевић: Учинио ми се, извините, можда погрешно, али учинило ми се да сте прешли на неко друго питање.

Председник већа: Не. Није била опомена ни у ком смислу да господин Томић буде ограничен у било ком смислу да изложи то што има у односу на лица која су са њим обавила разговор или нешто радила уколико он има сазнања око тога. Никаквих ограничења нема. Питала сам да ли сте ви завршили ваше излагање, имате ли још нешто да кажете, да бих ја наставила са питањима?

Сведок Ацо Томић: Не. Нисам вам одговорио. Ја сам у време о коме говоримо био начелник управе безбедности, односно био сам помоћник начелника Генералштаба Војске Југославије за безбедност. Управо тако се звала та моја функција.

Председник већа: А начелник Генералштаба у то време је био?

Сведок Ацо Томић: У то време 2002. године је био Небојша Павковић.

Председник већа: Добро.

Сведок Ацо Томић: А у време када сам ја, о коме касније говоримо, значи о 2003. години, је био после Крга Бранко.

Председник већа: То када говорите о овом времену око састављања ове службене белешке.

Сведок Ацо Томић: Да.

Председник већа: Добро. Да разграничимо тачно. Сада ми реците као начелник те службе у којој сте ви били, да ли сте раније имали контакте са припадницима Црвених беретки и ваша сазнања о каквој се јединици ради и у оквиру које службе је она била у оквиру МУП-а Србије, да ли нешто имате то као да кажемо безбедњак, некаквих сазнања?

Сведок Ацо Томић: Та Јединица за специјалне операције како се звала, је формирана у оквиру службе државне безбедности. Не знам колико вам је познато, ми смо слична служба, не слична него по истом закону радили и у војсци и као служба државне безбедности. Ја као

начелник управе безбедности нисам имао ни потребе да се састајем са било ким од припадника тих јединица за специјалне операције. Ја не кажем да се некада негде и у неком простору и шта ја знам, нисам са њима сретао, али не сусретао...

Председник већа: Нисам мислила на неко приватно дружење у том смислу сусретања, него у оквиру некаквих службених контаката између МУП-а Републике Србије, Војске Југославије да ли је таквих некаквих, да ли је у тим састанцима када је долазило примера ради врх МУП-а Републике Србије, неких разговора са војском поводом разних дејствовања те јединице, да ли сте ви имали неких сазнања и да ли сте имали контакта, ето у том смислу?

Сведок Ацо Томић: Не. Зашто? Јединица за специјалне операције је била потчињена начелнику ресора државне безбедности, тако се у последње време звало, или службе државне безбедности када је био још Јовица Станишић, а они су тада формирани. И све оно што се радило на нивоу некакве сарадње, значи решавало се на нивоу начелник службе једне или друге, а не са Јединицом за специјалне операције. Таква једна слична јединица формирана је у Војсци Југославије и она постоји и данас.

Председник већа: Добро. Можете ли ми нешто рећи о овом састанку који сте имали са Милорадом Улемеком, да ли је он у то време, нисам вас разумела, да ли сте знали да ли је он у то време био командант те Јединице за специјалне операције или не и како је дошло до тог састанка, како је најављено, о чему је била тема разговора, обично тај контакт ваш, ето?

Сведок Ацо Томић: Ја сам знао да је Милорад Улемек био командант ЈСО. Тог дана када је дошао код мене могу да вам кажем, ја се сећам, послао сам свог оперативца да доле обезбеди улаз, јер је дошао човек са полицијским возилима. Ми смо практиковали за долазак било кога из полиције да то сачека доле. Ја нисам сигуран да ли је био још тада у ЈСО или није, али мислим, пре мислим да није био командант него да јесте. Али стварно ми није било познато. Зашто? Почео сам малопре па смо нешто прекинули. Ми смо, постојао је својеврстан закон о сарадњи службе државне безбедности са службом безбедности у војсци. Међутим, та сарадња је да тако кажем формално прекинута 1993. године. Ви знате догађаје који су се дешавали и због чега, ја у то не бих улазио, мислим да то није ни битно за овај суд. Али од 1993. године па на овамо, то се заснивало на неким да слободно тако кажем личним познанствима, утицајима и тако даље.

Председник већа: Кажете били сте помоћник начелника Генералштаба задужени за ту војну безбедност. Да ли је ваша служба пре него што сте дошли уопште до Газеле тамо до Сава Центра имала било каквих сазнања или индиција да се спрема излазак припадника Јединице за специјалне операције?

Сведок Ацо Томић: Не.

Председник већа: Не?

Сведок Ацо Томић: Не.

Председник већа: Добро. Онда малопре сте поменули тај контакт са пок. Душаном Спасојевићем, да је он дошао из одређених разлога да упозна генерала који је ухапсио тако сте рекли највећег шпијуна је ли тако?

Сведок Ацо Томић: Да.

Председник већа: На кога се то конкретно односи?

Сведок Ацо Томић: Па, не знам колико вам је познато, али ја сам водио једну контраобавештајну заштиту Генералштаба војске и у тој заштити дошло се до сазнања да се поједина лица баве обавештајном делатношћу у војсци и према војсци и то је значи у корист америчке обавештајне службе. Пресечена је та америчка обавештајна операција 14. марта 2002. године. Пресечена је тако хапшењем актера те обавештајне операције Дејвида Нејбора и Момчила Перишића и од тада траје та ујдурма према Аци Томићу.

Председник већа: Само сте нам остали дужни пошто сте рекли да сте нешто знали о деловању Душана Спасојевића. Можете ли нам рећи какве сте информације имали о њему?

Сведок Ацо Томић: Ја морам да вам кажем, ја у Београду живим и радим, тај исти посао сам радио 30 година. Дакле и да нисам радио тај посао вероватно бих нешто сазнао. А разноврзне информације су добијане, не зато што смо се ми бавили оним пословима који нису у нашој надлежности, него зато што се нешто уз пут и дешавало. Знао сам за Спасојевића да се бави ето тако тим криминалним радњама, знао сам. Чуо сам после од разноврзних извора, како ми то у служби кажемо. Пре свега око диловања дроге и тако даље. То је све било на неком ето да кажем за мене споредном колосеку јер то није био делокруг службе у којој сам ја био руководиоцац.

Председник већа: Добро. Можете ли ми нешто рећи око тог вашег контакта са генералом Павковићем на аеродрому када сте дискутовали око тог изласка Јединице за специјалне операције, је ли вам треба вода можда?

Сведок Ацо Томић: Не. Хвала.

Председник већа: Када сте разговарали око изласка те Јединице код Сава Центра, да ли је било некаквих уопште предлога, размишљања о томе да ли треба да се подигне борбена готовост неких јединица у оквиру војске, чисто та ваша размена у разговору да ли је нешто око тога било или да ли сте имали контакт можда са припадницима МУП-а Републике Србије да се информишете о чему се ту ради и ако јесте са ким сте контактирали или са представницима тадашње Владе?

Сведок Ацо Томић: Ми смо, Павковић и ја и група генерала, нема смисла да их сада овде, а ја знам ко је био, ми смо размишљали о томе, знали смо сви до једног да је Јединица за специјалне операције, не знали него смо их видели када смо прошли поред Сава Центра, и размишљало се о томе да ли да се иде на тај пут или не. Ево то је била тема разговора. Ја сам Павковићу рекао да, питао сам је ли авион који иде са нама, је ли се враћа или остаје у Москви, јер они су се зауставили били баш ето да кажем у висини хотела «Интерконтинентал» и Сава Центра. Било је тада, ја сам знао пре тога да је у Кули било некаквих померања, а да сам контактирао тог дана некога из МУП-а, нисам. Нити ја, не знам Павковић да ли је евентуално некога звао. Али о подизању борбене готовости војске не одлучује ни Аца Томић ни Небојша Павковић.

Председник већа: Не, па наравно.

Сведок Ацо Томић: Него одлучује врховни савет одбране. Према томе, нисмо могли ми ништа да о томе одлучујемо, нити смо о томе размишљали.

Председник већа: Сада када сте то дотакли након вашег доласка из Москве да ли вам је познато да ли је врховни савет одбране уопште заседао по том питању и разматрао тај протест Јединице за специјалне операције?

Сведок Ацо Томић: Мени колико је познато мислим да није.

Председник већа: Сада овако, пошто се то често помињало приликом сведочења овде пред овим већем, и у ранијем саставу и касније, да нам нешто објасните у вези Јединице специјалне у оквиру Војске Југославије Кобри, пошто се често помињала могућност употребе те јединице, да ли нешто о томе знате, да ли се неко распитивао код вас уопште приликом расформирања или дејствовања те Јединице за специјалне операције након тога и пре тога да ли би дошло до употребе те јединице?

Сведок Ацо Томић: Ја сам вам малопре рекао да је та информација контрадикторна сама себи. Према томе, из те информације се види да то се дешавало 2001. године, излазак ЈСО, а овамо говоримо о времену 2002. године, дакле нико није могао да дође, нити је долазио ни Милорад Улемек, нити било ко из ЈСО.

Председник већа: Нисам мислила само на Милорада Улемека, него уопште да ли је, не само да ли се он распитивао да ли ће деловати Јединица него да ли је неко из МУП-а или из Владе се интересовао о могућности те јединице да ли је та јединица способна да пружи некакву заштиту у таквим или сличним околностима?

Сведок Ацо Томић: Нико никада није питао ни мене, а колико ми је познато ни Павковића. И да вам кажем једну ствар, та Јединица је својевремено била под командом да тако кажемо, у војсци се то тако каже, начелника управе безбедности. Међутим, 2000. године, баш на моје инсистирање када смо формирали неке специјалне јединице да кажем формацијски их мало зближили, онда сам Павковићу предложио то је било под његовом командом. А употреба војске било које јединице у војсци не одлучује опет ни начелник Генералштаба, нити било ко од генерала.

Председник већа: Не. Није моје питање да ли ћете ви употребити него да се оцени борбена способност те јединице, ето да преведем, да ли се неко интересовао уопште из Владе или из МУП-а Републике Србије да ли је та јединица по обучености, по борбеној способности способна примера ради да се одупре некаквих ванредним захтевима ЈСО-а или било какве друге формације?

Сведок Ацо Томић: Никада. На жалост, ја никада у Владу Србије нисам ушао. То је истина и невероватно звучи, али је тако.

Председник већа: Добро. Постоји и други начин комуникације.

Сведок Ацо Томић: Па, ја када кажем да нисам ушао, ја мислим и на те друге начине комуникације. Ни на телефон.

Председник већа: Нисам вас малопре разумела када сте рекли да је био Улемек код вас на разговору, био је присутан још Раде Булатовић и?

Сведок Ацо Томић: Бора Микелић.

Председник већа: Да ли су они све време присуствовали том разговору?

Сведок Ацо Томић: Да.

Председник већа: А у другом наврату када су били окривљени Улемек и Душан Спасојевић, био је ту Микелић је ли тако?

Сведок Ацо Томић: Био је Микелић и био је кратко ја мислим, мислим да је Раде изашао пре.

Председник већа: Ти састанци су се одржали где?

Сведок Ацо Томић: У мојој канцеларији у Кнеза Милоша 33.

Председник већа: Добро. Хвала. Ја више немам питања. Да ли чланови већа имају питања? Судија Милимир Лукић. Изволите.

Судија Милимир Лукић: Ја бих се исто надовезао на питање председника већа везано за овај састанак са пок. Душаном Спасојевићем. Можете ли нам рећи ко је био иницијатор тог сусрета и како је дошло до тог сусрета?

Сведок Ацо Томић: Иницијатор сусрета је, ако се може тако рећи, иницијатор...

Судија Милимир Лукић: Нађите термин адекватан.

Сведок Ацо Томић: Улемек ме је питао да ли могу да доведем једног свог друга, он жели да вас упозна и ништа више. Ја сам питао ко, о коме се ради. Он је рекао о Душану Спасојевићу. Каже он само жели да вас види, да вас поздрави и да иде. Ја сам мало размислио. Задржао сам Бору и Радета Булатовића да буду присутни ту. И он је човек дошао код мене у канцеларију, задржао се 15 минута о отишао. И један и други.

Судија Милимир Лукић: Сада ме интересује све сте рекли, али нисте рекли када се одиграо тај састанак, када је то било, временски?

Сведок Ацо Томић: Рекао сам вам, нисам сигуран. Ја обично сам имао праксу у свом радном веку, који није нимало кратак, све битније догађаје у току дана сам бележио у своју радну свеску. То се десило, ја кажем да ли крај августа или крај септембра, нисам сигуран.

Судија Милимир Лукић: Које године?

Сведок Ацо Томић: 2002. године.

Судија Милимир Лукић: 2002. године?

Сведок Ацо Томић: Да.

Судија Милимир Лукић: Нешто сте нам сада рекли исто да ли је то био неформалан разговор или је то био службени разговор, па сте га ви негде евидентирали сачињавајући рецимо службену белешку или да негде евидентирате?

Сведок Ацо Томић: Да је био службени разговор, онда ја позивам те људе на службени разговор. А ово је био неформалан разговор по неком ето захтеву, молби Боре Микелића да ли хоћу да примим прво Улемека, па после Улемек да ли хоћу да примим Душана Спасојевића. Дакле, није био службени разговор.

Судија Милимир Лукић: Такође, када сте говорили везано за пок. Душана Спасојевића ви сте рекли да ваша сазнања у односу на ту личност потичу од ваших људи. Па сте одговорили на питање председника већа рекли да те информације потичу неформално. Па ме интересује сада да ли сте имали ви сазнања везано за пок. Душана Спасојевића од ваших људи?

Сведок Ацо Томић: Па, ја то што сам рекао, то су нека минорна сазнања, значи нешто што се уз пут дошло неким оперативним радом, па каже е тамо сам сусрео се негде са неком криминалном делатношћу неке групе или тако даље, лица тих и тих. У томе се помињао некада и пок. Душан Спасојевић. А то ништа није било ни службено, нити нешто значајно јер о свим значајним сазнањима службе која, мислим на моју, на војну службу која је дошла у току рада, било о којој области и делатности, ми смо редовно обавештавали и то је била пракса министарство унутрашњих послова или службу државне

безбедности. Према томе, не знам да ли је о томе некада писано, али не сећам се свакако.

Судија Милимир Лукић: Да ли је у односу на пок. Душана Спасојевића примењивана нека мера од стране војне безбедности?

Сведок Ацо Томић: Не. Боже сачувај. Војна безбедност искључиво се бавила пословима и задацима контраобавештајне заштите војске. Према томе, није могла да се бави пословима који су ван састава војске. Дакле, Спасојевић по нашим сазнањима није имао никаквог уплива у војску нити са лицима из војске.

Судија Милимир Лукић: Сада вас питам да ли ви имате било каквих сазнања везано за припрему и сам чин убиства Премијера Владе Републике Србије Зорана Ђинђића?

Сведок Ацо Томић: Не.

Судија Милимир Лукић: Немам више питања. Хвала.

Председник већа: Члан већа судија Радмила Драгичевић Дичић има право на питања. Изволите.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Да вас питам, у току тих разговора које сте описали са Милорадом Улемеком и тај други сусрет где је био такође Милорад Улемек и Душан Спасојевић, да ли сте разговарали још шта на тему изручења лица Хашком Трибуналу, неких спискова, евентуалног изручења Милорада Улемека? Разумете питање?

Сведок Ацо Томић: Па, знате тада су били веома актуелни спискови.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Зато вас питам.

Сведок Ацо Томић: На том списку је било, списку, једном од тих спискова било је преко 300 нас старешина који смо били у време од 90 и неке године, па до 1999. године на Косову. На пример сећам се да нам је био забрањен улазак у Европску унију, па не знам да су нам блокирана материјална средства у иностранству што је изазивало код припадника војске веома овако да кажем смешна реаговања. Али о томе да ли ће се војска ангажовати по питању Хашких оптуженика можда смо о томе разговарали. Управо у војсци је постојала једна комисија која се већ бавила пословима и прикупљањима материјала за те наше људе јер је Савезна држава формирала не знам како се звао, али одбор мислим да је,

за припрему и за сарадњу са Хашким Трибуналом, на чијем је челу био тадашњи министар иностраних послова Горан Свилановић. Значи у војсци се то радило организовано да тако кажем. А да ли смо ми о томе разговарали, ја се не сећам да ли је било конкретних питања. Вероватно је било то актуелна тема и да смо и о томе разговарали. Разговарали смо ако мислим, сећам се да је Улемек мени донео некакве податке о неком наводно сакривеном злату у поткопима нашим у Тивту, у ратној морнарици. Међутим, ми смо то, ја сам му рекао да чисто сумњам да је то податак тачан, али наравно све се проверава, јер ми смо то проверили и испоставило се да од тога нема ништа. Мислим то је садржај разговора који траје 20 минута. Шта може за 20 минута да се више разговара.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Кажите ми обзиром на то радно место на ком сте били, односно посао који сте обављали, да ли знате у вези тог списка што кажете да је било преко 300 људи, одакле је дошао тај списак? Разумете питање?

Сведок Ацо Томић: Разумем питање. Па, знате сва штампа је тада објављивала те спискове разноврзне. Било је ту и разноврзних...

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Добро. Не питам вас за штампу. То смо сви читали. Него ви као лице које сте имали више информација, аутентичност тог списка да ли сте могли да оцените? Разумете?

Сведок Ацо Томић: Разумем. Није то, нико тај списак званично није ни примио, ни добио. Све је то ишло некаквим каналима, не могу сада.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Да ли је то списак који је имао извориште у нашој земљи или је списак који је дошао...

Сведок Ацо Томић: Било је и једног и другог.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: И једног и другог. Хвала. Да ли је Милорад Улемек био на том списку?

Сведок Ацо Томић: Тога се не сећам право да вам кажем. Ја се сећам зато што сам био заинтересован за људе који су били припадници војске. Сећам се на пример од Ојданића, Павковића па редом, људи који су били.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Да ли сте са Милорадом Улемеком разговарали о томе да ли је он на том списку?

Сведок Ацо Томић: Не.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Да се евентуално спрема његово изручење?

Сведок Ацо Томић: Не. Није то никада, то сигурно ме није питао.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Хвала. Кажите ми да ли ви имате сазнања да је Душан Спасојевић био сарадник службе државне безбедности или евентуално ваше службе на било који начин? Везано за Косово или?

Сведок Ацо Томић: Па, шта да вам кажем. То и у оно време када сам ја био начелник управе мислим била је некаква тајна службена и тако даље. Ја не знам да ли је био сарадник службе државне безбедности, али сарадник службе војне безбедности није био. То могу сигурно да тврдим.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Како сте ви проценили тај ваш сусрет са Душаном Спасојевићем обзиром да сте знали чиме се он бави и којег је он профила и у рангу били су тада и те информације доступне и јавности и вама вероватно много више? Јесте ли то сматрали као неким оперативним састанком или како? Разумете питање?

Сведок Ацо Томић: Разумем питање.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Да ли сте мислили да можда можете неку корист да извучете из тога, не мислим за вас лично, него безбедносну можда?

Сведок Ацо Томић: Па, знате, ја сам за 32 године колико сам се бавио тим послом када би сада правио некакву анализу са ким сам се све и када састајао и због чега, то би било. Мислим нисам.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Нисте правили некакву посебну анализу?

Сведок Ацо Томић: Рекао сам да нисам придавао никакву оперативну нити неки други значај том састанку ни са једним, ни са другим човеком.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Добро. Још бих желела да вас питам да ли се сећате да ли је неко, било ко, значи из вашег

окружења ближег или ширег непосредно пре атентата на Премијера желео да закаже сусрет са вама мислим конкретно на Милорада Улемека Легију или неко од лица са ове оптужнице?

Сведок Ацо Томић: Значи од та два сусрета који су били непосредно један иза другог, можда не знам у размаку између 10, ајде више нека буде...

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Не питам да ли сте имали, него да ли је неко тражио сусрет са вама?

Сведок Ацо Томић: Не.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: То је било моје питање. Хвала.

Председник већа: Право на питања има заменик Специјалног тужиоца. Нема питања.

Да ли пуномоћници оштећених имају питања?

За реч се јавио адвокат Срђа Поповић. Изволите. Молила бих вас само мало гласније пошто сам ја прехлађена па не чујем добро.

Адв. Срђа Поповић: Бићу гласнији. Да почнем од овога што је судија Дичић вас питала. Тај списак који ви помињете јесте ли ви имали тај списак у управи војне безбедности, сам списак, или сте само чули за њега?

Сведок Ацо Томић: На који списак мислите?

Адв. Срђа Поповић: Списак тих кандидата, лица за које показује интересовање тужилаштво Хашког Трибунала?

Сведок Ацо Томић: Па, да вам кажем, није то, то је тако примљен тај списак у земљи, тако је примљен и у штампи и тако даље. Међутим, нигде се то званично није водило као списак заинтересованости тужилаштва из Хага, нити Хашког Трибунала. Али тај списак је егзистирао и у војсци и у држави.

Адв. Срђа Поповић: Када кажете да је он егзистирао у војсци, ја вас питам физички у ком облику, је ли то парче папира, је ли то податак у вашим компјутерима, шта је то? На који начин је то присутно у војсци?

Сведок Ацо Томић: Списак на папиру.

Адв. Срђа Поповић: Да ли је вама познато да је тај списак први објавио лист «Репортер»?

Сведок Ацо Томић: Нисам вас разумео?

Адв. Срђа Поповић: Лист који се зове «Репортер» који излази у Београду је први објавио тај списак. Је ли се сећате тога?

Сведок Ацо Томић: Сећам се да је објавио, али се не сећам да је то он први објавио.

Адв. Срђа Поповић: Да ли вам је познато да се то дешавало у доба побуне, у доба протеста како ви зовете специјалних јединица?

Сведок Ацо Томић: Мислим да ме погрешно питате. Ја не говорим о списку који је настао у то доба. Ја говорим о списковима које смо ми имали још 1999. године.

Адв. Срђа Поповић: Добро. Ајде сада да говоримо о овом списку.

Сведок Ацо Томић: Немојте ви то везивати сада за време изласка или побуне како ви кажете.

Адв. Срђа Поповић: Зато што...

Сведок Ацо Томић: А ја не знам да је била побуна, јер у овој земљи нико није окарактерисао, нити предузимао мере да излазак Јединице за специјалне операције како се тада говорило, окарактерише као побуну. Ви добро знате вероватно као и ја шта значи побуна.

Адв. Срђа Поповић: Да, знам. Али јесте ли упознати са тим извештајем Владине комисије која се тиме бавила?

Сведок Ацо Томић: О чему?

Председник већа: Само мало. Јавља се за реч бранилац опт. Улемека, изволите.

Адв. Слободан Миливојевић: Ја бих замолио да пуномоћник оштећеног тачно прецизира који је то извештај Владине комисије да ли

онај са почетка 2003. године или онај касније што је радио господин Жарко Кораћ 13. августа 2003. године после акције «Сабља»?

Председник већа: Ја мислим да говорите о списку од 13. августа 2003. године, то је након убиства Председника Владе, комисија којом је председавао Жарко Кораћ, а постојао је састанак од 14. новембра 2001. године који смо ми прочитали у доказном поступку, којим је председавао Председник Владе др. Зоран Ђинђић где је констатовано да се ради о протесту. То толико да сведок зна о чему се ради. Изволите.

Сведок Ацо Томић: Прво, Влада Републике Србије није никада ни наравно ни била обавезна нити је извештавала војску о томе шта се дешава. Тада је постојала Савезна држава. Ми смо били савезна институција и тако се поступало. Ако ме питате за тај, ја то знам када је то и Председник Ђинђић, када је то имао састанак и саопштење, а ово друго, од 2003. године, ја сам тада био ван војске.

Адв. Срђа Поповић: Добро. Али мислим ја вас само питам да ли сте чули, пошто сте ви казали да никада нико то није окарактерисао као оружану побуну?

Сведок Ацо Томић: Пазите, није окарактерисао у смислу да се то процесуира како би требало да буде.

Адв. Срђа Поповић: То је тачно. Зато и питам. Да ли је вама било познато да је Јединица за специјалне операције том приликом, новембра 2001. године, отказала послушност својим старешинама?

Сведок Ацо Томић: Није.

Адв. Срђа Поповић: Да ли вам је познато да су повукли обезбеђење личностима које су обезбеђивали?

Сведок Ацо Томић: Није. Рекао сам вам да сам ја тог дана био у Москви.

Адв. Срђа Поповић: О, па знам, али ви сте начелник војне безбедности, морали би сте да знате те ствари.

Сведок Ацо Томић: Па, то се дешавало ваљда, ја претпостављам...

Председник већа: Добро. Одговорио вам је сведок. Немојте даље.

Адв. Срђа Поповић: Да ли сте знали да је било повучено обезбеђење аеродрома Београд?

Сведок Ацо Томић: Нисам знао јер је обезбеђење било на аеродрому Београд када смо ми дошли.

Адв. Срђа Поповић: Да ли сте знали да је постављен био захтев за смену министра унутрашњих послова?

Сведок Ацо Томић: Све ја то знам. Мислим, али ви ме питате тако да ли сам знао или да ли сада знам. Ја мислим морате то раздвојити.

Адв. Срђа Поповић: Не. И сада да ли знате?

Сведок Ацо Томић: Па знам, како да не знам.

Адв. Срђа Поповић: И ипак мислите да то није побуна?

Сведок Ацо Томић: Молим?

Адв. Срђа Поповић: И ипак мислите...

Председник већа: Немојте сведока питати за оцену догађаја.

Сведок Ацо Томић: Ја нисам надлежан да о томе одлучујем.

Адв. Срђа Поповић: Нисте у стању?

Сведок Ацо Томић: Не нисам у стању, него нисам надлежан господине Поповићу.

Адв. Срђа Поповић: Да ли вам је познато да уредник листа који је први објавио списак од 360 лица која су интересантна Хагу, тврди да је то добио од војне безбедности?

Сведок Ацо Томић: То није тачно. То је војска демантовала.

Адв. Срђа Поповић: Када је војска то демантовала?

Сведок Ацо Томић: Тада када је то изашло. Мени је то познато.

Адв. Срђа Поповић: То је изашло пре 10 дана.

Сведок Ацо Томић: Да је војска знала?

Адв. Срђа Поповић: Не. Него да је војска доставила ради објављивања списак од 362 лица?

Сведок Ацо Томић: Ма, немојте то.

Председник већа: Молим вас, држите се догађаја. Сведока саслушавамо у оно време, а не на ове садашње околности шта сада негде пише.

Адв. Срђа Поповић: Ја питам да ли је тачно да је тај списак дошао из војне безбедности у то доба. То питам. И објашњавам зашто имам основа да то питам.

Сведок Ацо Томић: Мени није познато да је дошло из војске.

Адв. Срђа Поповић: Добро. Да ли су биле најављене ове посете Улемека и Спасојевића и на који начин?

Сведок Ацо Томић: Да.

Адв. Срђа Поповић: Колико раније?

Сведок Ацо Томић: Молим?

Адв. Срђа Поповић: Колико пре састанка?

Сведок Ацо Томић: Па, не знам. Мени је да вам кажем дошао Бора Микелић, то сам објаснио.

Адв. Срђа Поповић: Да, објаснили сте.

Сведок Ацо Томић: И питао да ли могу да примим.

Адв. Срђа Поповић: Добро. Да ли се сада то негде евидентира, да је заказан састанак за тај и тај дан, у то и то доба, је ли то негде евидентирано?

Сведок Ацо Томић: Не тако, него се евидентира улазак у зграду Генералштаба.

Адв. Срђа Поповић: Да ли знате да ли су евидентиране те две посете Улемека?

Сведок Ацо Томић: Па, не знам стварно.

Адв. Срђа Поповић: Не знате. Добро.

Сведок Ацо Томић: То води војник. Мене питате то.

Адв. Срђа Поповић: Не. Да ли може да се деси да неко уђе и да не буде евидентиран?

Сведок Ацо Томић: Тешко, али може.

Адв. Срђа Поповић: Да ли вам је познато да се то дешавало неки случајеви да се то дешавало? Рецимо са господином Микелићем?

Сведок Ацо Томић: Не верујем. Бора Микелић је увек улазио са пријавнице тај војник назове мог секретара, на пријавници се налази Бора Микелић, да ли желите да га примите. Ја претпостављам да тако се дешава.

Адв. Срђа Поповић: Како је могло да се деси да неко уђе ненајављен?

Сведок Ацо Томић: Ненајављен?

Адв. Срђа Поповић: Ви кажете да може да се деси.

Сведок Ацо Томић: Не може ненајављено. Нисте ме разумели.

Адв. Срђа Поповић: Непријављен?

Сведок Ацо Томић: Може да се деси да се не евидентира на пријавници да ето га неко доведе. Значи може да неко уведе човека па онај војник неће да га евидентира.

Адв. Срђа Поповић: Ви сте говорили овде о два састанка са окривљеним Улемеком. Ко је присуствовао првом састанку, ко је присуствовао другом састанку?

Председник већа: Одговорио је на то питање. Два пута је одговорио.

Сведок Ацо Томић: Госпођо судија.

Председник већа: Молим?

Сведок Ацо Томић: Ја не знам шта је ово обнова мени процеса или?

Председник већа: Не. Одговорили сте на та два питања. Није обнова процеса зато што сте позвани као сведок.

Сведок Ацо Томић: Како није. Ја сам на ове околности саслушан и у МУП-у и од стране истражног судије овог суда.

Председник већа: Молим вас. Сада говорите као сведок. И дала сам вам упозорења да на питања за која сматрате да би сте себе изложили кривичном гоњењу не морате да одговарате.

Сведок Ацо Томић: Ма, не, не. Ја због тога нећу да одговарам сигурно због тога, али мислим да је то и противзаконито што се ради.

Председник већа: Није. Није. Водимо рачуна о томе.

Сведок Ацо Томић: Одговараћу на све.

Председник већа: Не на све. Водимо рачуна о томе.

Адв. Срђа Поповић: Да ли можете да ми кажете када сте дошли први пут у контакт са Бором Микелићем?

Сведок Ацо Томић: Па, рекао сам.

Адв. Срђа Поповић: Добро. И шта је био, да ли се сећате шта је био повод тог састанка, тог првог сусрета?

Сведок Ацо Томић: Па, објаснићу. Био је повод, Бора Микелић је хтео да оствари контакт са мном у вези одбране Слободана Милошевића у Хагу и размишљао је о томе да ли војна служба може да уступи неке податке о дешавањима у Републици Српској Крајини за време када је он био Премијер у тој Републици Српској.

Адв. Срђа Поповић: Добро.

Сведок Ацо Томић: И не знам још шта је било. Ето то је суштина.

Адв. Срђа Поповић: Добро. Да ли знате ко је Тодор Петковић?

Сведок Ацо Томић: Молим?

Адв. Срђа Поповић: Да ли знате ко је Тодор Петковић?

Сведок Ацо Томић: Тодор Петковић. Како не знам. Ако мислите на генерала Тодора Петковића.

Адв. Срђа Поповић: Да ли можете да нам кажете када је он пензионисан?

Председник већа: Можете ли да нам објасните какве везе то питање има са предметом оптужнице?

Адв. Срђа Поповић: Могу.

Председник већа: Молим вас, немојте говорити без права на реч.

Адв. Срђа Поповић: Могу да вам објасним. Он се пензионисао неколико дана после побуне и то са једним врло занимљивим образложењем.

Председник већа: Немојте. Сведок је одговорио да у то време није био ту и да у вези протеста те Јединице не може да се изјашњава и о томе не зна ништа, да су његови контакти са оптуженим Улемеком били 2002. године. Немојте.

Сведок Ацо Томић: Објаснићу. Баш ћу да објасним. Прво то није тачно што ви питате. А друго, Тодор Петковић је пензионисан због тога што се у војсци вршила реорганизација и смањена су генералска места у управи безбедности и он је пензионисан колико ме сећање служи 31. децембра 2001. године.

Адв. Срђа Поповић: На свој захтев?

Сведок Ацо Томић: Не на захтев, него по потреби службе.

Адв. Срђа Поповић: Само вас питам, немојте да се љутите.

Сведок Ацо Томић: Па, не љутим се, али.

Председник већа: Молим вас Томићу, окрените се ка судском већу када одговарате на питања пуномоћника. Немојте са њим директно.

Адв. Срђа Поповић: Да ли је вама познато постојање службене белешке службе безбедности београдског корпуса о извесним

недостацима у обезбеђењу Премијера Ђинђића из фебруара месеца 2003. године?

Сведок Ацо Томић: Познато ми је.

Адв. Срђа Поповић: Да ли можете да нам кажете јесте ли ви проследили ту белешку или упознали са њеном садржином некога у МУП-у или БИА?

Сведок Ацо Томић: Ја сам објаснио малопре да су сва она сазнања до којих је служба долазила углавном, углавном уступана служби државне безбедности или министарству унутрашњих послова. Ја не могу да тврдим сада да ли је баш та белешка која је настала, питате ме у београдском корпусу, ви знате колико смо корпуса тада имали, колико самосталних јединица војске.

Адв. Срђа Поповић: Да ли се сећате те белешке, те конкретне белешке?

Сведок Ацо Томић: Па, више се сећам сада зато што је толико експлоатисана и злоупотребљавана него што се сећам у време њеног настанка.

Адв. Срђа Поповић: Али не можете да тврдите да је баш та конкретна белешка прослеђена МУП-у или БИА?

Председник већа: Одговорио је на то питање. Наставите даље.

Адв. Срђа Поповић: Је ли би постојао неки писмени траг о томе да је она послата?

Сведок Ацо Томић: Апсолутно. Значи све оно што је управа безбедности послала или примила, постоје деловодници у које се заводи пошта. И не само да ли је примила или отпремила него и да ли је то уручено и коме.

Адв. Срђа Поповић: Ви сте давали јавне изјаве да је полиција хтела да вас ликвидира децембра 2002. године, молим вас, одакле вам то сазнање?

Сведок Ацо Томић: Какве то има везе?

Адв. Срђа Поповић: Какве то има?

Сведок Ацо Томић: Да.

Адв. Срђа Поповић: Још какве има.

Сведок Ацо Томић: То је моја лична ствар. Ја нисам рекао полиција.

Адв. Срђа Поповић: Шта нисте рекли?

Сведок Ацо Томић: Нисам рекао да се ради о полицији.

Адв. Срђа Поповић: Расправићемо то.

Сведок Ацо Томић: Да сам рекао да се ради о полицији ја бих отишао код министра унутрашњих послова и онда би то са њим расправио. Према томе нисам тврдио да је то полиција.

Адв. Срђа Поповић: Добро.

Сведок Ацо Томић: Па, није то баш свеједно.

Адв. Срђа Поповић: Па, има доказа за то. Да ли сте се некада састали са Милошем Симовићем?

Председник већа: Нисам чула питање.

Адв. Срђа Поповић: Да ли се некада састао са Милошем Симовићем?

Сведок Ацо Томић: Не знам ко је то.

Председник већа: Можете објаснити због чега постављате то питање?

Адв. Срђа Поповић: Зато што тако сведочи Душан Крсмановић.

Председник већа: Молим?

Адв. Срђа Поповић: Зато што тако сведочи Душан Крсмановић.

Адв. Вељко Делибашић: Приговор судија. Није истина да Душан Крсмановић тако сведочи. Стављам приговор.

Председник већа: Не. Прво Душан Крсмановић не сведочи. Он је оптужен у овом поступку. А друга ствар, ја вас питам само да нам објасните, имате ли неко друго сазнање осим изјаве Душана Крсмановића који је ћутао на претресу и оспорио и тражили су издвајање тог записника.

Адв. Срђа Поповић: То је записник из истраге на који се ја позивам.

Председник већа: Хоћете ли да повучете то питање или да донесем решење да се забрањује одговор на то питање.

Адв. Срђа Поповић: Да. Донесите решење.

Председник већа: Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

ЗАБРАЊУЈЕ СЕ одговор на питање које је поставио пуномоћник оштећеног.

Да ли тражите одлуку већа?

Пун. оштећеног адв. Срђа Поповић: Не.

Пун. оштећеног адв. Срђа Поповић: Да ли сте се некад сусрели са Спасојевићем у свом стану?

Сведок Ацо Томић: Не.

Пун. оштећеног адв. Срђа Поповић: Хвала.

Председник већа: Да ли још неко од пуномоћника има питања? За реч се јавио адвокат Рајко Даниловић, изволите.

Адв. Рајко Даниловић: Сведок је рекао да је имао нека сазнања о особи Душану Спасојевићу и сад се он појављује на Микелићеву интервенцију да види прослављеног генерала који хапси америчке шпијуне код њега у канцеларији и с њим долази Милорад Улемек Легија, шта је тада био Милорад Улемек Легија кад су га посетили, да ли знате?

Председник већа: Одговорио је на то питање да није био командант Јединице за специјалне операције.

Адв. Рајко Даниловић: И да ли је нормално њему да сада долази такав ансамбл, такав састав?

Председник већа: Објаснио је да је имао контакте са разним лицима без обзира на положај, функцију, занимање и све остало.

Адв. Рајко Даниловић: Мало Ви гласније ја не чујем, нисам болестан ал не чујем.

Председник већа: Током својих 33 године стажа, објаснио је да је имао контакте са разним лицима током 33 године стажа.

Адв. Рајко Даниловић: Ма, не говорим ја да ли је имао или није имао контакте, него питам да ли му је то било мало необично или је њему изгледало сасвим нормална ствар, е то питам?

Председник већа: Изволте, одговорите.

Сведок Ацо Томић: Сасвим нормално.

Адв. Рајко Даниловић: Какав је био однос између Милорада Улемека и сада покојног Спасојевића ту кад су били код Вас, срдачан?

Сведок Ацо Томић: Па, не знам то нисам, није ми било битно.

Председник већа: Извињавам се, можете ли нам само рећи како је најавио Милорад Улемек Спасојевића да је његов пријатељ, познаник, друг или тако, у том својству како ту особу најављује код Вас?

Сведок Ацо Томић: Па ја сам рекао, мислим да је чак употребио реч, немојте ово узети за сигурно, али је човек.

Председник већа: Добро.

Адв. Рајко Даниловић: Да ли може да ми објасни сведок, да нам објасни зашто проверава телефон који је добио на поклон од Спасојевића и обезбеђује ову заштиту од прислушкивања и тако даље, који је разлог то био?

Сведок Ацо Томић: Па, иначе је процедура у војсци, ја сам имао ту могућност као начелник те службе да то извршим.

Адв. Рајко Даниловић: Ја не спорим да сте имали могућност и да сте то урадили, него питам зашто?

Сведок Ацо Томић: Па зато што сам радио и све друге поклоне које сам примао. Нисам ваљда, не мислите ваљда да сам добио поклон од Душана Спасојевића.

Адв. Рајко Даниловић: То, то, мене занима други поклони. Да се вратимо на овај разговор на Аеродрому пред пут у Москву са Павковићем и сведок рече питао је за овај авион пошто је био војни авион, наше војске, јел.

Сведок Ацо Томић: Да.

Адв. Рајко Даниловић: Да ли остаје у Москви, шта то значи? Да ли остаје у Москви или се вратио?

Сведок Ацо Томић: Па, било је говора да ли да се путује у Москву или да се не путује, да ли ће, и онда је Павковић,

Адв. Рајко Даниловић: А што је било спорно дал да се путује заказано је, чекају вас, протокол?

Сведок Ацо Томић: Па, спорно је било што је био, ето блокиран ауто-пут на пример у Новом Београду.

Адв. Рајко Даниловић: Па, није то ваљда разлог да се не иде у Москву, не иде се тим путем у Москву?

Сведок Ацо Томић: Мислим, не би о томе, то већ испада на неку полемику.

Адв. Рајко Даниловић: Молим, а што сте Ви мислили да би авион можда остао у Москви, зашто?

Сведок Ацо Томић: Ради повратка у Београд.

Адв. Рајко Даниловић: Па да, али зашто би остао у Москви, не разумем?

Сведок Ацо Томић: Па, остао је авион, ми смо тим авионом ишли у службену посету и он је остао наравно са нама све време док смо били у Москви, и с њим смо се исто вратили.

Адв. Рајко Даниловић: Логично, а зашто сте се питали да ли ће да остане у Москви, ето то је питање?

Сведок Ацо Томић: Интересантно питање.

Адв. Рајко Даниловић: Да мислили тамо неку инструкцију да тражите с десне стране.

Председник већа: Молим Вас, немојте коментарисати.

Адв. Рајко Даниловић: Молим.

Председник већа: Ви коментаришете нешто, не разумем.

Адв. Рајко Даниловић: Па не чујем Вас уопште, приближите се, ја галамим и намерно да би ме чули, шта кажете, ајде а ти дајеш инфор..., да, да добро, видим окрећете се све десно.

Председник већа: Молим Вас, тишина, немојте, молим Вас опомињем Вас.

Адв. Рајко Даниловић: Да види да ли да одговори или не одговори, па морам да,

Председник већа: Молим Вас, опомињем Вас, немојте.

Сведок Ацо Томић: Ево ја ћу се окренути према Вама.

Адв. Рајко Даниловић: Молим, али ја Вас питам и природно је и лепо васпитање је и процедура тражи да се мени окренете а одговарате судији. Тако треба да радите, а Ви се окрећете,

Председник већа: Молим Вас, господине Даниловићу, ја сам,

Сведок Ацо Томић: Па господине Даниловићу, па председник већа ме је упозорио да будем окренут према Вама.

Председник већа: Наравно, према већу.

Адв. Рајко Даниловић: Па, да то је нормално.

Сведок Ацо Томић: Немојте ме сада овде цинцулирати, да извинете.

Адв. Рајко Даниловић: Па Ви се окрећете контра, шта очекујете неке сугестије. Ко одлучује о употреби те Специјалне, ајде да назовем овај израз Специјални, Специјални је суд, па сад Специјалне јединице, ко о њиховом ангажовању одлучује? У чијој су надлежности, да ли начелника?

Сведок Ацо Томић: То сам објаснио, значи, биле су у надлежности Управе безбедности до 2000. године. Од 2000. године у надлежности начелника Генералштаба. Само мислим да Ви питате нешто што то, ко одлучује о употреби, шта подразумевате под тим употреба?

Адв. Рајко Даниловић: Сада ћете бити на терену Новог Сада после идете у Ниш.

Сведок Ацо Томић: Али војска кад иде на терет она мора да зна шта треба тамо да ради.

Адв. Рајко Даниловић: Неки задатак, па да.

Председник већа: Молим Вас Даниловићу, оћете да прецизирате да ли се ради о некој вежби или мислите некој интервенцији?

Адв. Рајко Даниловић: О свему мислим, и о вежби и о интервенцији. У чијој су надлежности и која је то сад особа, са којом функцијом у војсци која командује «Кобрама», рекао је он нама па до не знам када оно, после Павковић,

Сведок Ацо Томић: Тако је, а та надлежност не значи и апсолутну надлежност о употреби него ако је питање Ви сте добро рекли обуке, вежбе, гађања и тако даље, то значи нема шта то одлучује комадант те јединице по плану борбене обуке јединице, односно који се верификује у начелник Генералштаба, а ово што Ви хоћете да питате,

Адв. Рајко Даниловић: Да ли Ви, начелник безбедности Генералштаба или начелник?

Сведок Ацо Томић: Начелник Генералштаба. Значи на нивоу Колегијума начелника Генералштаба, а то што Ви питате да ли је јединица «Кобре» може да се употреби ван тих надлежности њене које су прописане, то мора да одлучи Врховни Савет одбране.

Адв. Рајко Даниловић: Нисам ја то питао.

Сведок Ацо Томић: Зато Ви мислите, ја мислим да је то.

Адв. Рајко Даниловић: Уопште то нисам питао?

Сведок Ацо Томић: Па, добро онда ме питајте конкретно?

Адв. Рајко Даниловић: То није спорно да одлучује Врховна команда. Ко је био шеф Врховне команде, ко је био врховни командант у то време?

Сведок Ацо Томић: Врховни командант, Врховни Савет одбране сам рекао, а Ви кажете врховни командант? Када?

Адв. Рајко Даниловић: Ко је управљао, ко је шеф?

Сведок Ацо Томић: Које време?

Адв. Рајко Даниловић: Па у ово време побуне, говоримо или протеста како воле колеге да кажу?

Сведок Ацо Томић: 2001. године био је Војислав Коштуница.

Адв. Рајко Даниловић: Хвала.

Председник већа: Да ли има још неко питања?

Сведок Ацо Томић: Али он је био председавајући Врховног Савета одбране, а Врховни Савет одбране чине председник Републике Србије, председник Републике Црне Горе и председник Савезне Републике Југославије. Ви то знате, исто као и ја, само ето питате.

Председник већа: Да ли још од пуномоћника оштећених има питања?

Констатујем да нема.

За реч се јавила судија Радмила Драгичевић-Дичић има право на додатно питање.

Члан већа-судија Радмила Драгичевић-Дичић: Имам само једно питање да Вас питам везано за нешто што сте малопре рекли, кад Вас је питао не знам ко од пуномоћника како је представљен Спасојевић Вама од стране Милорада Улемека, рекли сте као човек.

Сведок Ацо Томић: Чини ми се да је тако.

Члан већа-судија Радмила Драгичевић-Дичић: Јел то мислите у смислу људског рода, лице мушког пола или као неко ко заслужује да га Ви примите, разумете?

Сведок Ацо Томић: Није било никаквог убеђивања да га примим или не. Да ли желите да примите једног мог човека, познаника или пријатеља, мислим стварно не могу да то прецизирам и да тачно кажем.

Члан већа-судија Радмила Драгичевић-Дичић: И у вези тога, још једно питање пошто сте знали чиме се бави Душан Спасојевић, рекли сте да сте знали, да ли би Ви њега примили да није дошао са Легијом, односно да ли би га примили да је он сам се најавио и рекао хоћу да дођем код Вас?

Сведок Ацо Томић: Па, не знам да ли би га, вероватно да би.

Члан већа-судија Радмила Драгичевић-Дичић: Хвала.

Сведок Ацо Томић: Па, знате то је постојала је вечита некакава прича, не вечита, него од кад се води и овај процес наравно, и од кад је, од те несретне противуставне акције «Сабља» да је малте не требао неко други да одлучује о томе с ким ћу ја и када да разговарам и где, а то што сам ја примио лица да не кажем колико је кроз ту моју канцеларију прошли људи, а ја сам 30 година провео у тој служби онда је сад то испало проблем што сам примио Милорада Улемека и Душана Спасојевића.

Члан већа-судија Радмила Драгичевић-Дичић: Не, ја Вас само питам зато што је везано за лица која су овде на оптужници.

Председник већа: Право на додатно питање има судија Милимир Лукић, изволите.

Члан већа-судија Милимир Лукић: Ја бих се вратио везано за ову службену белешку из фебруара месеца 2002. године. Белешку о недостацима обезбеђења Премијера Ђинђића, тако сте рекли, јел тако?

Сведок Ацо Томић: Нисам ја рекао, то је господин Даниловић рекао, чини ми се.

Члан већа-судија Милимир Лукић: Не, не, ја Вас питам сада нећемо везано за то. Вас питам све што знате везано за ту службену белешку пошто овај суд то интересује, ето, разумете?

Сведок Ацо Томић: Разумем.

Председник већа: Опомињем адвоката Даниловића да не коментарише са стране.

Члан већа-судија Милимир Лукић: Значи, ако се сећате шта је писало у томе, од кога је то дошло а већ сте рекли да се не сећате да је она конкретно прослеђена МУП-у.

Сведок Ацо Томић: Ја не могу да се сетим ни конкретног садржаја, али тврдим да је било шта у тој белешци било значајно за безбедност Премијера Ђинђића онда би могао сигурно сад да тврдим да је она прослеђена Министарству унутрашњих послова или Служби Државне безбедности јер су они били надлежни за његову контра обавештајну заштиту. Овако мислим да је та белешка постојала, мислим да су неке безначајне ствари, али су ипак из окружења биле обезбеђење Премијера Ђинђића и ја не тврдим ни да јесте ни да није постојала. Мислим да је, пре бих био зато да је послато то Министарству унутрашњих послова, него да није.

Члан већа-судија Милимир Лукић: А, можете ли нам рећи од којих лица, кажете из Београдског корпуса, да ли су то значи оперативци, да ли су то, од кога је стигла та службена белешка?

Сведок Ацо Томић: Па, из мојих оперативаца, значи, мени нису никакве белешке долазиле сем из Оперативе и Војске. Да ли је то, ја не могу да кажем сад то је написао Петар Петровић, то не могу да кажем, не знам.

Члан већа-судија Милимир Лукић: Добро, хвала немам више питања.

Председник већа: Право на додатно питање пуномоћник оштећеног,

Пун. оштећеног адв. Срђа Поповић: Не, немам питање него мислим да је дошло до једног неспоразума судија Лукић је питао о том службеној белешци као да је она била датирана 27. фебруара 2002., а ради се о белешци из 2003., то је белешка две седмице пре атентата, ја сам тако схватио.

Председник већа: Право на питање имају браниоци?

Сведок Ацо Томић: Мислим да то може да се провери у Управи безбедности.

Председник већа: Наравно, право на питање имају браниоци, да ли неко има са бранилачке стране питања за сведока?

Констатујем да браниоци немају питања за сведока.

Да ли неко од оптужених има питања за сведока?

Констатујем да нико од оптужених нема питања за сведока.

Да ли Ви имате нешто да додате а што нисте рекли а мислите да би можда требало да нам кажете?

Сведок Ацо Томић: Ја имам много тога да кажем, али не у вези овог процеса. Немам ништа више.

Председник већа: Само у вези овог конкретног, добро. Отпушта се сведок Ацо Томић. Да ли тражите надокнаду за приступ на данашњи претрес.

Сведок Ацо Томић: Не, хвала.

Председник већа: Добро, хвала Вам можете да идете.

Сведок Ацо Томић: До виђења.

Председник већа: До виђења.

Председник већа: Да ли странке и учесници у поступку имају примедби на исказ сведока Аце Томића?

Констатујем да заменик Специјалног тужиоца и пуномоћници оштећених немају примедби. Да ли одбрана има примедби на исказ овог сведока? Констатујем да немају примедби. Да ли неко од оптужених, за реч се јавио оптужени Звездан Јовановић, изволите.

Оптужени Звездан Јовановић: председавајући, ја немам примедбу на исказ овог сведока, али имам примедбу на констатацију овде присутног пуномоћника Срђе Поповића. Он константно констатује

да је ЈСО 2001. године у време протеста обезбеђивао Аеродром Београд, што је апсолутно нетачно. ЈСО је почео то негде средином или крајем 2002. да обезбеђује Београд, то можете да добијете, тај податак из МУП-а, само толико.

Председник већа: Добро, хвала. Да ли се још неко јавља за реч? Констатујем да нико се сад не јавља више за реч након исказа овог сведока.

Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

ПРЕКИДА СЕ главни претрес ради одмора и одређује пауза у трајању од 20 минута.

Председник већа: Изволите.

Пун. оштећеног адв. Срђа Поповић: Ја сам само хтео, пошто ми знате да немамо права жалбе као заступници оштећених, хтео сам да изјавим приговоре против ове последње Ваше одлуке којом сте ми забранили да поставим питање.

НАСТАВАК ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА У 11 САТИ И 46 МИНУТА

Председник већа: За реч се јавио пуномоћник породице оштећеног Др Зорана Ђинђића, адвокат Срђа Поповић, изволите.

Пун. оштећеног адв. Срђа Поповић: Дакле хоћу да изјавим приговоре што сте ми забранили то питање и то сте образложили тиме да не могу да се позивам на исказ Душана Крсмановића јер се он брани ћутањем на главном претресу и мислим да је та Ваша одлука била погрешна јер он је дао исказ код истражног судије и тај исказ је читан на главном претресу и он је део доказног поступка.

Председник већа: Добро, рекли сте сведочење? Тако сте рекли?

Пун. оштећеног адв. Срђа Поповић: Па да, али смо се разумели да се ради о исказу, Ви сте ме исправили и ја сам прихватио.

Председник већа: Ја сам Вас тада питала да ли тражите одлуку већа, Ви сте рекли не. Ово сад нек уђе кроз примедбу.

Пун. оштећеног адв. Срђа Поповић: Па ја стављам приговор, ја не смем да ставим приговор ако нисам тражио одлуку већа, па то не стоји, то не стоји. Ја могу приговоре Вашој одлуци и ако нисам тражио одлуку већа.

Председник већа: Добро. Знате и сами да су тражили браниоци издвајање свега онога што је дао Душан Крсмановић у истрази и у преткривичном поступку.

Пун. оштећеног адв. Срђа Поповић: Молим, изволте нисам Вас чуо?

Председник већа: Кажем, знате и сами да су браниоци тражили издвајање свих изјава које је дао Душан Крсмановић.

Пун. оштећеног адв. Срђа Поповић: Знам.

Председник већа: Добро.

Пун. оштећеног адв. Срђа Поповић: Ја то знам, али оно што није још издвојено а не може ни бити издвојено пре завршетка доказног поступка то је део списка и на то се ја могу позивати.

Председник већа: Добро, то ће суд одлучити дал ће бити издвојени или не. За реч се јавио бранилац оптуженог Душана Крсмановића, адвокат Вељко Делибашић, изволите.

Адв. Вељко Делибашић: Тачно судија то што сте Ви рекли да сам Вам ја тражио издвајање тих записника из списка, али није тачно оно што говори пуномоћник оштећених да је Крсмановић било када рекао да се Милош Симовић састајао са Ацом Томићем, тако да и због тог разлога је питање било забрањено, та да је Ваша одлука апсолутно исправна.

Председник већа: Не, рекао је да је одлазио тамо и чекао испред куће, и тако даље, и тако даље, у вези тог телефона. То је нама свима познато али ја сад не би да препричавам све исказе, нема разлога то постоји у списима.

Адв. Вељко Делибашић: Потпуно је изврнуо контекст тог исказа пуномоћник оштећених тако да остајем при томе да Крсмановић никада није спомињао Милоша Симовића у контексту генерала Аце Томића.

Председник већа: Добро.

Настављамо главни претрес доказним поступком.

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у доказном поступку изврши читање извештаја из казнене евиденције за окривљене.

Чита се извештај из казнене евиденције за окривљеног Милорада Улемека па се констатује да је осуђиван пресудом Општинског суда у Нишу због кривичног дела из члана 201 став 3 КЗ Републике Србије а у вези члана 195 став 3 КЗ Републике Србије затвор у трајању од 6 месеци. Пресуда је правноснажна 7.8.2000. године.

Читамо извештај из казнене евиденције за оптуженог Звездана Јовановића који је добијен од Полицијске управе – Координациона управа за Косово и Метохију – Плицијска управа Пећ број У. 373/07, 27.2.2007. године задужен центар за издавање извештаја из казнене евиденције Крагујевац због ситуације која је на Косову и Метохији. Јовановић Звездан осуђиван пресудом Општинског суда у Нишу К. 1603/84 од 24.10.1985. године на казну затвора у трајању од 10 месеци условно на 2 године, због кривичног дела тешке крађе из члана 166 став 1 КЗ Републике Србије и пресудом Општинског суда Чачак К. 515/88 од 25.11.1988. године на новчану казну у износу од тадашњих 120.000 динара због кривичног дела из члана 176 КЗ Републике Србије, осуда брисана.

Оптужени Симовић Александар није осуђиван.

Оптужени Симовић Милош изречена васпитна мера под бројем Км. 336/96 од стране Првог општинског суда у Београду појачан надзор од стране родитеља или тараоца, пресуда правноснажна 24.1.1997. године.

Оптужени Крсмановић Душан, према истом изречена као малолетнику васпитна мера појачаног надзора од стране родитеља или стараоца број пресуде је Км. 225/93, правноснажна 30.9.1993. године због кривичног дела из члана 55 став 1 КЗ Републике Србије, затим Војни суд Београд због кривичног дела из члана 201 став 1 КЗ СФРЈ

затвор условно 4 месеца, не пише на који период. Пресуда Окружни суд у Београду број К. 1134/03 правноснажна 22.6.04., због кривичног дела из члана 245 став 2 тачка 1 Основног кривичног закона а у вези члана 63 став 1 КЗ Републике Србије казна затвора у трајању од 3 године и 10 месеци.

Оптужени Константиновић Нинослав, имамо малолетничку Км. 39/96 васпитна мера појачаног надзора органа старатељства због кривичног дела из члана 169 став 1 КЗ Републике Србије а затим пресуда Првог општинског суда у Београду К. 1396/99 због кривичног дела из члана 195 став 1 КЗ Републике Србије условно 7 месеци, не пише на који период. Пресуда је брисана, и Први општински суд у Београду због кривичног дела из члана 93 став 4 КЗ Републике Србије.

Милисављевић Владимир, није осуђиван.

Јуришић Милан, Општински суд Кучево због кривичног дела тешке крађе из члана 166 став 1 КЗ Републике Србије затвор условно 3 месеца, не пише на који период.

Калинић Сретко, није осуђиван.

Пејаковић Саша, није осуђиван, вођен је кривични поступак против њега.

Тојага Жељко, није осуђиван и

Безаревић Бранислав, није осуђиван.

Констатујем да су извештаји из казнене евиденције прочитани.

Одлучујући о предлогу заменика Специјалног тужиоца који, МОЛИМ.

Бранилац оптуженог Милорада Улемека, адвокат Слободан Миливојевић, изволите.

Адв. Слободан Миливојевић: Председниче, извештај из казнене евиденције за мог брањеника не одговарају истини јер је та пресуда Општинског суда у Нишу донета у одсуству. Мој брањеник Улемек Милорад очигледно да је у питању ерор ин персона, мој брањеник Улемек Милорад није учествовао ни у каквој саобраћајки и ми смо поднели одговарајуће мере да се у складу са Законом о кривичном поступку то исправи. Толико само ради информације.

Председник већа: Ово је извештај који смо ми добили 26. фебруара 2007. године.

Адв. Слободан Миливојевић: Не спорим извештај, али у току је поступак да се та пресуда која је донета у одсуству.

Председник већа: Добро, хвала.

Одлучујући о поредлогу заменика Специјалног тужиоца у току јучерашњег дана да се саслуша у својству Цвјетиновић Зорана.

Веће је донело

Р Е Ш Е Њ Е

УСВАЈА СЕ предлог заменика Специјалног тужиоца па ће у наставку доказног поступка бити саслушан Цвјетиновић Зоран који је био оружар у Јединици за специјалне операције. Позив ћемо истоме уручити преко МУП-а Србије како је наведено у предлогу Специјалног тужиоца да се налази у Жандармерији.

У току данашњег дана стигао је суду предлог браниоца оптуженог Александра Симовића, па би молила да га изнесе усмено.

Адвокат Желимир Чабрило: Сведок сарадник Дејан Миленковић је сведочећи на главном претресу дана 27. новембра 2006. говорио о догађајима код Хале «Лимес». Тамо је спомињао да је имао неки новац код себе, да је имао неке телефоне, и тако даље, и тако даље, и онда је он рекао да је лице које је он прво означио као «Шефке» а касније је определио да је то Матић Зоран дошао код њега на његов позив и да је преузео те ствари од њега новац и телефоне а ваљда да је он донео, овај, Миленковићу личну карту. Касније је када смо испитивали ко је, шта је, разјаснило се да је то Матић Зоран а на питање колеге Бобота Миленковић је одговорио да он станује у Сурчину али да не зна тачну адресу. Ми предлажемо да се наведено лице саслуша на све те наведене околности ради проверавања истинитости и навода сведока сарадника и под 2 предлажемо да се саслуша на околност да ли је Миленковић преко наведеног лица Матић Зорана нудио окривљеном Александру Симовићу новац да би он за узврат изменио свој исказ и тако даље, тражио новац да би он изменио свој исказ и тако даље, ето то је био наш предлог, обзиром да не знамо његову адресу него да располажемо само са овим подацима са главног претреса предложили смо да се путем СУП-а он позове, место његовог пребивалишта је Сурчин.

Председник већа: Молим изјашњење заменика Специјалног тужиоца по овом предлогу браниоца оптуженог Александра Симовића.

Заменик Специјалног тужиоца: Сматрам га сувишним.

Председник већа: Добро, хвала.

Сад ћу вам прочитати одлуке већа поводом предлога које је износио пуномоћник оштећеног Председника Владе Др Зорана Ћинђића, адвокат Срђа Поповић и предлоге и одлуке већа у вези предлога које је изнела одбрана.

Почећемо од овог предлога пуномоћника породице оштећеног.

ОДБИЈА СЕ предлог пуномоћника оштећених адвоката Срђе Поповића да се у доказе уврсти а затим и изведе као доказ читање транскрипта и преслишавање аудио записа пресретнутих разговора тада оптуженог Дејана Миленковића а сада сведока сарадника и његовог тадашњег браниоца адвоката Биљане Кајганић, а о којим разговорима се пише у периоду маја месеца 2004. године помињу се у тексту новинара Милоша Васића у Недељнику «Време» број 714 од 9. септембра 2004. године, ради се о тексту са насловом «Сарадници, адвокати и стари другари». Ово из следећих разлога:

Веће је прибавило све наредбе које су донете од стране истражних судија Окружног суда и по нашим могућностима за сазнање добили смо укупно 5 наредби. Наредбе су донете на основу члана 232 и члана 233 ЗКП-а. Свима вам је познато да су транскрипти дела ових разговора заједно са једним делом ЦД-а послати на руке тадашњем председнику већа – судији Марку Кљајевићу без завођења у судски уписник писарнице како то предвиђа Судски пословник и без уношења ових материјала у пописе списка предмета КП.бр. 5/03. Чули сте да је заменик Специјалног тужиоца након предлога пуномоћника оштећеног на главном претресу а на питање председника већа изјавио да раније није прочитао и није видео ове транскрипте нити да их је чуо. Као што сам рекла веће је прибавило наредбе које су донете од стране истражних судија, наредбе су донете на основу члана 232 у вези члана 233. Од ових неколико наредби само једна наредба донета је од стране истражног судије Окружног суда у Београду и то под бројем Кри. 219/04 и односи се на тада оптуженог Дејана Миленковића. Остале наредбе донете су према лицима која нису обухваћена оптужницом Специјалног тужиоца по којој ми водимо овај поступак, нити је против тих лица током овог нашег сазнања и трагања за њима вођен кривични поступак. Наредба

Дејана Миленковића има неке формалне недостатке а један од основних недостатака то је наредба 219/04 је тај што наредба не садржи датум када је донета а што је веома битно да би се могао ценити почетак рока трајања ове мере и законитост спровођења исте то јест дужина трајања рока у складу са одредбама ЗКП-а. Веће је покушало и посредним путем да утврди датум доношења ове наредбе а ради утврђивања почетка рока трајања мере слушања телефонских разговора оптуженог Дејана Миленковића, па је извршило увид у предлог МУП-а који је упућен Окружном јавном тужиоцу, затим предлог заменика Окружног јавног тужиоца истражном судији и датумом преузимања ове наредбе од стране овлашћених службеника МУП-а ради утврђивања почетка времена трајања ове наредбе. Тим посредним путем дошли смо до закључка а што се може проверити да евентуални почетак трајања ове мере је месец јул и то почетак месеца јула 2004. године најпре од 2 или 3. јула, а значи не у периоду који се помиње у тексту Милоша Васића мај, јун и април 2004. године. Материјал који је прибављен у односу на лица која нису обухваћена овом оптужницом и против којих није вођен кривични поступак не може се за сада користити као доказ имајући у виду одредбе Законика о кривичном поступку а из следећих разлога: Одредбом члана 232 Законика о кривичном поступку у ставу 1 каже се да истражни судија на писмени и образложени предлог Државног тужиоца може наредити надзор и снимање телефонских и других разговора или комуникација другим техничким средствима и оптичка снимања лица за које постоје основи сумње да су сама или са другим лицима извршила кривична дела и то против уставног уређења или безбедности Савезне Републике Југославије против човечности и Међународног права са елементима организованог криминала и то: фалсификовање и прање новца, новлашћена производња и стављање у промет опојних дрога, недозвољена трговина оружјем, муницијом или експлозивним материјама, трговина људима, давање и примање мита, изнуда и отмице. Мере из става 1 овог члана одређује истражни судија образложеном наредбом. У наредби се наводе подаци о лицу против којег се мера примењује, основи сумње, начин спровођења, обим и трајање мере. Мере могу трајати најдуже 3 месеца а због важних разлога могу бити продужене још за 3 месеца. Извођење мере се прекида чим престану разлози за њихову примену. Наредбу истражног судије извршава орган унутрашњих послова. Поштанска, телеграфска и друга предузећа, друштва и лица регистрована за преношење информација су дужна да органима унутрашњих послова омогуће извршење мере из става 1 овог члана. Снимање из става 1 овог члана могу се по наредби истражног судије обавити и у просторијама које нису станови. Одредбом члана 233 Законика о кривичном поступку и то ставом 1 прописано је да по извршењу мере из члана 232 овог Законика органи унутрашњих послова ће доставити истражном судији извештај и снимке. Истражни судија

може одредити да се снимци добијени употребом техничких средстава у целини или делимично препишу и опишу. Истражни судија ће позвати Државног тужиоца да се упозна са материјалом добијеним употребом мера из члана 232 овога Законика. Ако подаци добијени применом мера из члана 232 нису потребни за вођење кривичног поступка или ако Државни тужилац изјави да против осумљиченог неће захтевати вођење поступка сав прикупљени материјал ће се уништити под надзором истражног судије. Истражни судија ће о томе сачинити записник. Ако је у примени мера из члана 232 овог Законика поступљено супротно одредбама овог Законика или наредби истражног судије на прикупљеним подацима се не може заснивати судска одлука. На добијене податке и обавештења сходно ће се примењивати одредбе члана 99 овог Законика. Одредбе члана 178 става 1, члана 273 став 4, члана 337 став 3 и члана 374 став 4 овог Законика. У случају из става 3 и 4 овог члана подаци се сматрају службеном тајном. Према томе не постоје за сада формални услови да се овај материјал уврсти у доказе а са напред изнетих разлога. Морам нагласити да из списка предмета и наредби које су достављене овом већу а које сам прибавила и преко Окружног тужилаштва у Београду постоји службена белешка из које се види да је материјал који је достављен судији Марку Кљајевићу сутрадан достављен на руке у Специјално тужилаштво неке од заменика где стоји само параф да је примљен и ја се на даље, на те околности не могу изјаснити шта је са тим било. Једино је неспорно да за сада немам изештај о томе шта је било са материјалом који је настао у односу на лица која нису на овој оптужници то јест немам податак да ли је Окружно тужилаштво одлучило да ли ће се против тих лица водити кривични поступак или не, нити податак да је истражни судија прикупљени материјал уништио под његовим надзором. Значи, да ли је о томе састављен записник. Веће сматра да у конкретном случају у односу на ова лица не постоје формални услови да се овај материјал уврсти у доказе и да се у том случају има применити одредба члана 233 став 4 и 5 Законика о кривичном поступку. Веће сматра да се не може уврстити у доказе нешто што не испуњава формалне услове да би постало доказ јер се на доказу који није прибављен на законит начин не може заснивати судска одлука. Наиме свима је јасно да су подаци о лицима која се прислушкују а за које су постојали основи сумње о којима није одлучено да ли ће се гонити или се неће гонити и даље представљају службену тајну док о томе не одлучи Окружни тужилац који је тражио извршење ових мера. Ценећи све напред изнето веће обавештава све присутне да ће ова наредба из члана, по наредби 219 се налазити у списима, да ће моћи да се изврши увид у погледу њених формалних недостатака а остале наредбе вратићемо истражном судији па истражни судија нека даље поступа са њима онако како Закон предвиђа и достави их Окружном тужиоцу на разматрање. Према томе вратићемо и те транскрипте који се

односе на ове мере. То би било оно у вези транскрипата, да ли има неко нешто да примети. Изволите.

Пун. оштећеног адво. Срђа Поповић: Мени се чини да се ту ради о овој наредби 219, јел тако истражног судије Зорана Ђорђевића.

Председник већа: Јесте.

Пун. оштећеног адво. Срђа Поповић: И Ви кажете то је једина наредба коју је издао истражни судија.

Председник већа: Молим?

Пун. оштећеног адво. Срђа Поповић: И то је једина наредба коју је издао истражни судија?

Председник већа: Не, једина наредба у односу на Дејана Миленковића.

Пун. оштећеног адво. Срђа Поповић: Коју је издао истражни судија?

Председник већа: Да.

Пун. оштећеног адво. Срђа Поповић: Па ја би предложио да се изведе доказ читање ове информације Управе за борбу против организованог криминала 23685/04 од 17. септембра 2004. године коју је потписао начелник Управе Драган Спасић о томе да се радило о још једној наредби коју је издао истражни судија, али је истражни судија Драган Лазаревић такође у односу на Дејана Миленковића и она носи број 164/04.

Председник већа: Колега, сасвим сигурни будите ми ћемо све ископирати због другостепеног органа да то што је објавио судија Лазаревић се односи на Дејана Миленковића. Ја на жалост ево ради информације свих морам да кажем да су све те наредбе које је предложио Окружни тужилац воде под њиховим Кт.бр. 61/03 без обзира која су лица слушана, а ову информацију ћемо здружити са списима па ћемо о њој даље одлучивати. Да ли заменик Специјалног тужиоца нешто има да каже у вези ових информација које предлаже пуномоћник оштећених? Бранилац првооптуженог Улемека? Изволите.

Адв. Слободан Миливојевић: Председниче, Ви сте нас данас већ известили да ћете доставити комплетни, тајни део списка Јавном тужилаштву али ја имам сугестију.

Председник већа: Истражном судији па онда после по Закону.

Адв. Слободан Миливојевић: Истражном судији, па онда после.

Председник већа: У односу на друга лица.

Адв. Слободан Миливојевић: Али ја имам предлог да Ви све ово што сте прикупили од документације везано за те транскрипте доставите Окружном јавном тужилаштву да предузме мере и покрене преткривични или кривични поступак против лица која су извршили кривично дело недозвољено снимање и прислушкивање. Нека се утврди уједно имамо ту Милоша Васића који је то писао вероватно човек зна од кога је добио те транскрипте и ко је то успео неовлашћено да снима туђе разговоре.

Председник већа: Само да се разумемо, материјал и транскрипти се нису доставили судији Марку Кљајевићу у односу на друга лица која су осумљичена у овом поступку, значи говори се о наредби 219/04 која је достављена и објаснила сам начин на који је та наредба достављена због чега је то урађено тако, то не знам, то неко други треба да објасни. Иначе тај део материјала никад није достављен овоме већу ни у прошлом саставу ни у садашњем саставу. Сада смо били приморани да тај материјал тражимо и нашли смо га овако како јесте, о њему одлучили онако како Закон предвиђа а шта ће урадити истражни судија и тужилац, а посебно имајући период који је пуномоћник оштећеног предложио да се изведе ова мера, помиње се април, мај, јун месец и овај разговори Дејана Миленковића и његовог браниоца адвоката Биљане Кајганић. То да се потпуно разумемо шта је било строго предмет нашег разматрања. Ми не можемо разматрати за лица о чијој судбини није одлучено након извршеног слушања. Ето, то је то. Ево на интервенцију члана већа, такође обавештавам све судије које су се обраћале овом председнику већа да се доставе одређени транскрипти и за одређени временски период то ће све бити, материјал се не налази код нас као што сам рекла, наредбе се тренутно налазе код нас по нашем захтеву, исфотокопираћемо их ради другог степена да се то има у виду у односу на лица која нису на овом оптужници, према томе то важи и за колеге пред чијим већима се води кривични поступак између неких других лица да се убудуће са захтевима око доставе материјала транскрипта и осталог обраћају надлежном истражном судији Окружног суда или Окружном јавном тужилаштву у Београду а не овом већу, јер ја заиста

нећу скупљати дописе и преформирати материјал нити од Специјалног тужиоца који ми тражи а имају доказ у списима да су то добили. Ако је судија Кљајевић добио 20. јула 2004. Специјално тужилаштво је добило 21. јула 2004. године тај материјал и постоји параф и службена белешка да је то примљено на руке у Специјалном тужилаштву. Ето, толико о транскриптима. Даље, са тиме смо завршили. Изволте, шта сте хтели.

Адв. Слободан Миливојевић: Председниче, ја сам желео само да се изјасним да би сте добро разумели. Није у интересу, моја иницијатива нити мој предлог да се утврди било шта везано за лица која се појављују у том транскрипту. Мој основни интерес је да се штити Закон ако је незаконито вршено прислушкивање.

Председник већа: Па, немојте сад коментарисати одлуке већа, ја нисам рекла да је незаконито прислушкивање, ја сам само рекла у односу на наредбу 219/04 да има формалних недостатака и да их тих разлога не може бити коришћена у поступку. Свима је јасно да знате и Закон како предвиђа да наредба мора имати датум када се почиње са слушањем једног лица и да би се обезбедила контрола и то је основно људско право, зна се Закон предвиђа 3 месеца и плус још 3 месеца, није донета по одредби члана 504-љ донета је на основу члана 232 то смо све имали у виду, на основу тога смо одлучили и на ово питање се више нећемо задржавати. Све остало ћете моће у неком другом поступку.

Адв. Слободан Миливојевић: Судија, хвала Вам што сте ме прекинули али,

Председник већа: Немојте даље коментарисати ја читам одлуку већа.

Адв. Слободан Миливојевић: Ја искрено надам да то треба, крајње је време да свако води рачуна о томе шта каже и шта уради, да води рачуна о томе да буде законито а не противзаконито и због тога је била моја сугестија, но хвала Вам лепо.

Председник већа: Па, не знам сад сте помињали нешто што није било предмет разматрања овог већа нити имена људи нити презимена, нити њихове функције него једноставно смо се држали Закона да ли нешто може бити увршћено као доказ или не, да ли испуњава основне формално – правне услове да би било доказ или не. Ја даље се у то не упуштам нити се веће у то даље упуштало. Даље идемо на остале предлоге.

ОДБИЈА СЕ предлог одбране да се у допуну доказног поступка саслушају у својству сведока истражни судија Александар Чолић који је вршио увиђај дана 12. марта 2003. године испред зграде Владе у улици Немањиној испред улаза број 5 и улици Адмирала Гепрата број 14 у канцеларији број 55 на II спрату и у дворишту улице Адмирала Гепрата а такође се ОДБИЈА и предлог одбране да се у својству сведока саслуша истражни судија Бранислав Пантелић који је сачинио записник о увиђају на Новом Београду приликом проналаска торбе са пушкама. Веће сматра да нема разлога за непосредним саслушањем у својству сведока истражних судија Окружног суда у Београду, с обзиром да није спорно да је судија Александар Чолић био на месту догађаја након извршеног атентата на Премијера Др Зорана Ђинђића, што се видело и након читања записника о увиђају који је сачинио истражни судија Александар Чолић који је он лично потписао а видели смо и из видео записа који је сачињен том приликом да сви они који познају судију Александра Чолића, сликан је тамо или сниман на лицу места. У списима предмета се налази сачињен записник о увиђају који је потписао судија Александра Чолић и саставио га, а из исказа саслушаних сведока крим.техничара који су обављали увиђај види се да су видели на лицу места Александра Чолића и није спорно да је судија Александар Чолић дао наредбе овлашћеним радницима МУП-а крим. техничарима да на лицу места обележе све трагове и констатују трагове настале приликом извршења атентата на Премијера Др Зорана Ђинђића и то како трагове који су остали у канцеларији у улици Адмирала Гепрата број 14 у дворишту те зграде што се види на основу сачињеног записника из видео записа и тачно се види и време када је судија Александар Чолић дошао на лице места, затим тај записник је прописно састављен, потписан је као што сам рекла од стране судије, а није спорно што се видело и из службене белешке коју је сачинио заменик Окружног јавног тужиоца Јасмина Васић да су заједно она и истражни судија Александар Чолић након примљеног сазнања о извршеном атентату дошли на лице места. Видели сте и сами на који начин је састављен тај записник о увиђају од стране истражног судије, на основу којих података и то како након извештаја о крим. техничком прегледу лица места са констатованим траговима тако и са оним допунским извештајима о криминалистичком техничком прегледу лица места који је обављен у улици Адмирала Гепрата. Што се тиче записника о увиђају истражног судије Александра Чолића такође се види да је он прописно састављен и да је судија Бранислав Пантелић саставио тај записник, да су наведене све неопходне чињенице које су потребне и које мора садржати записник о увиђају.

ОДБИЈА СЕ предлог одбране као неоснован за формирање Комисије вештака медицинске струке ради давања комисијског налаза и

мишљења механизма настанка повреде код покојног Премијера Др Зорана Ђинђића и оштећеног Милана Веруловића а такав исти предлог је дао и пуномоћник Веруловића а посебно на околности да ли су обојица погођена из истог оружја с обзиром да су улазне ране различитих димензија. Веће сматра да су ове околности до сада довољно расветљене од стране вештака медицинске струке посебно имајући у виду писмени налаз и мишљење вештака који се налази у списима, затим усмено излагање које је дато на главном претресу. Није спорно да се вештак медицинске струке као и вештак балистичар изашњавали на те околности и изјаснили су се и на околности од чега зависи величина улазне ране па је навео да зависи од врсте оружја, врсте пуњења барута, величине, састава и облика пројектила, брзине зрна, облика зрна, даљине уста цеви, препрека, врста погођеног ткива, угла под којим улази у ткиво, дебљине поткожног масног ткива, напетост или еластичитета коже у тренутку поготка, одеће, силе отпора теже да зауставе продор пројектила у ткиво и врсте ткива у који хитац погађа, односно разорни ефекат зрна управо је пропорционалан гутини и кохезионости ткива а обрнуто пропорционалан еластичности ткива. То је све из налаза произишло. Изјаснили су се вештаци да је густина кохезионост и еластичност знатно утичу на ретардацију пројектила.

ОДБИЈА СЕ предлог одбране да се обави ново медицинско и балистичко вештачење у овом кривичном поступку као неосновано. Веће сматра да до сада дата вештачења током овог кривичног поступка имајући у виду медицинско вештачење Проф др. Душана Дуњића затим балистичко вештачење инжењера Милана Куњадића и њихово непосредно саслушање на главном претресу затим обављено вештачење од стране Криминалистичког Института у Визбадену и то како основно вештачење које је урађено током истражног поступка, као и допунско вештачење које је урађено током трајања главног претреса, те непосредним саслушање вештака из Криминалистичког Института из Визбадена господина Салзбергера путем видео линка, тако да сматрамо да ова вештачења имајући у виду све што је обављено, све што је изложено непосредно и усмено пред већем су довољна и да ни у ком случају из њих не произилази да би то требало поново обављати. Посебно наглашавам поред ових вештачења да је обављен и увиђај и мерење испред зграде Владе у Немањиној улици испред улаза 5 од стране бившег председника већа судије Марка Кљајевића те да су обављена мерења и фотографисања и тај налаз смо прочитали у допунском поступку.

ОДБИЈА СЕ предлог одбране да се у допуну доказног поступка изврши реконструкција испред зграде Владе Републике Србије у улици Немањиној испред улаза број 5. Овај доказ сматрамо сувишним. Веће

сматра да до сада прикупљени докази и обављена вештачења не указују да је потребно извршити реконструкцију. Реконструкција се врши онда када је ради проверавања изведених доказа или утврђивања чињеница које су од значаја за разјашњење ствари које се обавља тако што ће се поновити радња или ситуација у условима под којима се према изведеним доказима догађај одиграо. Веће сматра да искази појединих сведока не могу бити основни разлог да се приступи реконструкцији догађаја с обзиром да ће искази ових сведока бити предмет оцене већа када се ти искази буду доводили у везу и са осталим материјалним доказима које је веће до сада извело током овог кривичног поступка.

ОДБИЈА СЕ поновљени предлог бранилаца и то посебно предлог браниоца адвоката Горана Петронијевића који је предложио вештачење на околности карактеристике оружја «Зоље», образлажући то да је посебно значајно имајући у виду да се у чињеничном стању у односу на исказ сведока сарадника Дејана Миленковића на који начин се употребљава ово оружје, како је планирана употреба овог оружја, ко је и одакле требало да пуца, на који начин, како се нишанило, раздаљине дистанце постављеност положај чему се придружио и бранилац оптуженог Звездана Јовановића, Ненад Вукасовић. Веће сматра да је овај доказ сувишан, да сведок сарадник Дејан Миленковић није детаљно објашњавао околности под којима је требало да буде употребљено ово оружје и на који начин би се нишанило, затим раздаљину, постављеност евентуалног стрелца и друге околности које је поменуо бранилац Петронијевић у свом предлогу, а треба имати у виду да у погледу околности да је 21. фебруара 2003. године планиран и покушан атентат управо код Хале «Лимес» планиран да се изврши «Зољама» није само о томе говорио сведок сарадник Дејан Миленковић, о томе су се изјашњавали и други сведоци током овог кривичног поступка, па веће сматра да ће то бити ствар оцене већа у погледу извођених доказа и да на те околности није потребно вештачење да би само доприносило одуговлачењу кривичног поступка и да није битно за разјашњење ове кривичне ствари.

Веће је донело

РЕШЕЊЕ

Да се ОДБИЈЕ предлог браниоца окривљеног Саше Пејаковића и Жељка Тојаге, адвоката Горана Петронијевића да се изврши увиђај у улици Бирчаниновој број 6 – 8. Сматрамо да је овај доказ неоснован и сувишан с обзиром да је у доказном поступку извршен увиђај у фотодокументацију зграде у Бирчаниновој број 6 – 8 и прегледност са

тог места ка згради Владе а такође имали смо у виду и онај увиђај који је на лицу места обавио председник већа Марко Кљајевић и да смо на околности дешавања пре извршеног атентата, на околности које су се помињале у вези Бирчанинове 6 – 8 саслушали сведока.

ОДБИЈА СЕ поновљени предлог браниоца оптуженог Звездана Јовановића, адвоката Ненада Вукасовића да се у својству сведока саслуша официр ЈСО-а, инструктор падобранства Јован Мандић и да се прибави књижица о падобранским скоковима у којој је био уписан скок падобраном оптуженог Звездана Јовановића дана 11.3.2003. године. Веће сматра да је овај предлог неоснован и сувишан, да су ове околности извиђене саслушањем сведока током овог кривичног поступка и да су се на те околности изјашњавали сведоци који су били присутни дана 11.3.2003. године у Кули када су извођени скокови из хеликоптера.

ОДБИЈА СЕ предлог браниоца оптуженог Звездана Јовановића и то је поновљени предлог, да се у својству сведока саслуша Расим Љајић на околности давања изјаве листу «Политика» под насловом «Проклети договор са Легијом». Овај доказ је поновљен и остајемо у свему код објашњења и разлога које смо дали приликом образлагања и одбијања овог предлога на прошлом наставку главног претреса.

ОДБИЈА СЕ предлог одбране да се у допуну доказног поступка изврши саслушање у својству сведока Драгана Тодоровића члана Српске радикалне странке а на околности провере исказа сведока сарадника Дејана Миленковића. Веће сматра да је извођење овог доказа сувишно с обзиром на изнете околности које је изнео сведок сарадник.

Веће је донело

РЕШЕЊЕ

Да се ОДБИЈУ предлози бранилаца оптуженог Александра Симовића да се у својству сведока саслушају Бранко Бајић, Никола Бајић и Милисав Чувис на околност провере одбране окривљеног Александра Симовића да је критичног дана 12.3.2003. године био у својој кући и да су га на изласку из дворишта видела ова лица да је са њима контактирао. Веће сматра да је до сада одбрана окривљеног Александра Симовића у овом делу проверена и да су сведоци саслушани који су се изјашњавали на ове околности.

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосновани предлози браниоца окривљеног Бранислава Безаревића, адвоката Жељка Грбовића да се у својству

сведока саслуша Мирковић Ненад из Института безбедности који је у време убиства покојног Премијера Др Зорана Ђинђића обављао дужност начелника Управе а на околност да ли је оптужени Бранислав Безаревић радио у БИА, на којим пословима, где је радио, шта је радио, да ли су сваког јутра давана наређења, коме, шта ће да ради и када и где, куда Премијер путује и да ли је Безаревић радио у обезбеђењу покојног Премијера, да ли је радио на камерама у Институту безбедности и да ли је оптужени Безаревић могао знати када покојни Премијер одлази за Бања Луку и да ли је могао знати 12.3.2003. године када покојни Премијер иде на посао или било где, да ли је могао имати приступ депеши, када су стигле депеше и где се исти налазио 21.2.2003. и 12.3.2003. године. Веће сматра да је овај доказ сувишан с обзиром да је саслушан сведок Милан Малобабић који је такође радник Института БИЕ и који је имао могућности да се изјасни у погледу послова и радних задатака и могућности приступа информацијама овакве врсте од стране Бранислава Безаревића и с обзиром на прочитан извештај Комисије Владе Републике Србије из августа месеца 2003. године. Такође је веће **одбило** да се у својству сведока саслуша Јевнејић Дејан из Београда, радник БИЕ а на околности да ли се сећа где се налазио дана 21.2.2003. године, у које време и са ким, затим **одбио је** предлог да се саслуша Биљана Јакшић на околности да ли јој је познато да је оптужени Бранислав Безаревић дана 12.3. био у болници код ње и поводом чега и у ком временском интервалу, јер веће сматра да је овај доказ сувишан. Такође је одбио и донео решење за саслушање у својству сведока Меденице Марјана а на околности да ли се сећа да је дана 12.3.2003. године у његовом објекту у оквиру «Звездара Театра» седео оптужени Бранислав Безаревић, у које време и са ким и колико се задржао, да ли је оставио свој аутомобил у кругу његовог објекта. Овај доказ такође сматрамо сувишним, јер и оптужницом се не ставља Браниславу Безаревићу његово кретање дана 12.3. нити се то доводи као битан разлог који би се морао проверити. Затим **одбијен је** предлог да се у својству сведока саслуша Стаматовић Величко из Земунa, а на околност да ли му је познато да је оптужени Бранислав Безаревић икада позајмљивао новац од сведока сарадника Зорана Вукојевића и у којим износима. Овај доказ суд сматра сувишним, а такође је **одбио** и предлог да се у својству сведока саслуша Јелисавчић Љубинка из Бајне Баште која је била веренице оптуженог Безаревића на околност провере исказа сведока сарадника Дејана Миленковића који је тврдио да су се срели он и оптужени Безаревић дана 20.2.2003. године, с обзиром да је у погледу овог спорног датума саслушан у својству сведока Јелисавчић Милан, отац беренице Безаревић Бранислава, Јелисавчић Љубинке. Такође је **одбијен** предлог да се у својству сведока саслушају Луковић Рајко из Бајне Баште и Мичић Радивоје на исте околности. Веће сматра да су ове околности већ довољно проверене. **Одбијен је** предлог да се у својству

сведока саслуша адвокат Драгиша Поповић који је био изабрани бранилац оптуженог Безаревића у преткривичном поступку. Веће није одлучивало о предлозима браниоца оптуженог Улемека за саслушање сведока из обезбеђења куће оптуженог Улемека и обезбеђења припадника ЈСО-а, с обзиром да је бранилац предложио више лица да се саслушају као сведоци и оставио је суду на слободну оцену колики ће број и која лица од предложених позвати што је суд учинио кроз допуну доказног поступка. Такође је суд извршио по истоветном предлогу браниоца оптуженог Улемека одабир сведока на околности кретања оптуженог Улемека дана 11.3.2003. године у Кули.

ОДБИЈА СЕ предлог браниоца оптуженог Милорада Улемека који је тражио поднеском од 9.1.2007. године да се изврши суочење између оптуженог Милорада Улемека и сведока Зорана Мијатовића и Зорана Јањушевића. Веће сматра да је овај доказ сувишан и да ће искази ових сведока бити предмет оцене од стране већа, а имајући у виду и остале изведене доказе као и примедбе које су бранилац и оптужени Улемек дали након саслушања ових сведока.

Веће је донело

РЕШЕЊЕ

Да се ОДБИЈЕ предлог браниоца оптуженог Милорада Улемека да се у својству сведока саслушају Јадранко Петковић начелник Управе Криминалистичке полиције СУП-а Београд и Љубиша Маврић заменик начелника Управе Криминалистичке полиције СУП-а Београд и Горан Шћепанчевић начелник Одељења за тешке крађе СУП-а Београд, на околности на који начин је извршена селекција фотографија које су предочене лицима са којима је обављен информативни разговор приликом утврђивања околности везаних за догађај код Хале «Лимес». Веће налази да је овај доказ за саслушање наведених сведока сувишан с обзиром на друге сведоке које смо саслушали а такође и с обзиром на исказ сведока који су се изјашњавали у погледу начина састављања потернице за лица која се налазе на оптужници Специјалног тужилаштва.

ОДБИЈА СЕ предлог браниоца оптуженог Звездана Јовановића да се у својству сведока саслуша новинар Милош Васић а на околности од кога је добио податке о снимљеним разговорима између сведока сарадника а тада оптуженог Дејана Миленковића и адвоката Биљане Кајганић. Овај предлог се одбија с обзиром на изнети став већа поводом прикупљених транскрипата и аудио записа у вези пресретнутих

разговора, а ово такође може бити предмет провере неких других органа, а при томе треба имати у виду и одредбе Закона о јавном информисању о заштити података које новинари прибаљају.

ОДБИЈА СЕ предлог браниоца оптуженог Звездана Јовановића да се од МУП-а Србије затражи извештај да ли је било кад од момента заснивања радног односа у МУП-у и касније у Јединици за специјалне операције Звездан Јовановић био уопште дисциплински кажњаван а на околности навода сведока Зорана Мијатовића да је оптужени Звездан Јовановић судским путем враћен на посао. Суд сматра да је овај доказ сувишан и да нема везе да не доприноси расветљавању навода у вези кривично-правног догађаја који је предмет овог поступка и који се налази у оптужници Специјалног тужиоца.

Веће је донело

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ предлог пуномоћника оштећеног, адвоката Срђе Поповића за читање чланка у Недељнику «Време» број 714 од 9. септембра 2004. године аутора Милоша Васића са насловом «Сарадници адвокати и стари другари» на околности да је у прислушкиваном разговору, значи, тадашњег браниоца и у то време окривљеног Дејана Миленковића који је сада сведока сарадника и његовог браниоца адвоката Биљане Кајганић иста овоме говорила да је постигла договор да он буде сведок, да је то средила са старим другарима, са разлога што сматрамо да извођење овог доказа није ваљано и није могуће, с обзиром да је веће одбило предлог да се у доказе уврсти прикупљени материјал који је настао приликом прислушкивања разговора Дејана Миленковића а имајући у виду период у коме је донета наредба за његово прислушкивање и временски период који се помиње у тексту Недељника «Време» је по овој наредби нисмо имали могућности да се утврди о којим се то лицима ради која се налази у списима имајући у виду период када је наредба донета, постоји евентуално могућност да се та лица помињу приликом пресретнутих разговора које је Дејан Миленковић водио са њима. Такође то се односи посебно на онај део где се напомиње у овом Недељнику да се из тих транскрипата види да се помињу имена Драгана Јочића и Радета Булатовића и у коме се у Недељнику «Време» цитира транскрипт према коме би адвокат Биљана Кајганић подстрекавала сведока да лажно оптужи извесна лица и из кога би такође произишло да је министар Јочић и директор БИА Раде Булатовић покушавају незаконитим путем да утичу на поступак

доказивања у овом предмету. Суд не може да уважи овоме захтеву јер управо постоје законске препреке да се ти транскрипти и пресретнути разговори, прикупљени аудио записи не могу користити на законит начин јер је тачно прописана процедура на који начин се поступа са прибављеним материјалом, што значи да тај материјал представља службену тајну у односу на лица која су прислушкивана а против којих није одлучено да ће се водити кривични поступак или не и на тај начин ти материјали се и не могу користити у овом поступку, мада суду заиста нису ни достављени.

Веће је донело

Р Е Ш Е Њ Е

Да се ОДБИЈЕ предлог пуномоћника оштећеног да се у допуну доказног поступка у својству сведока саслуша тадашњи начелник Управе за борбу против организованог криминала Боро Бањац и да би из његовог исказа утврдило да је овај звучни снимак разговора између тада окривљеног Дејана Миленковића а сада сведока сарадника и његовог браниоца тадашњег адвоката Биљане Кајганић наређен снимљен и достављен Окружном суду и Специјалном тужиоцу у складу са Закоником о кривичном поступку, јер управо ово веће је имало у виду наредбе које су донеле истражне судије према сведоку сараднику а тада оптуженом Дејану Миленковићу и према другим лицима те према томе о законитости тих наредби у овом поступку одлучује веће. Такође је **одбијен** предлог на околности да ли је те транскрипте разговора тадашњи начелник Управе за борбу против организованог криминала послао Премијеру Др Војиславу Коштуници, министру Унутрашњих послова Драгану Јочићу, министру Прваде Зорану Стојковићу, начелнику Јавне безбедности генералу Мирославу Милошевићу, јер у том делу овај сведок није битан и не доприноси разјашњењу чињеница које су везане за ову оптужницу у односу на кривично-правни догађај. Веће сматра да уколико постоје овакве индиције које су јавно предложене и за које се сазнало пре него што су изнете пред овим већем да постоји обавеза надлежних органа па и тужилаштва и њихова могућност да одређена лица буду саслушана у складу са одредбама Законика о кривичном поступку или као грађани или као осумњичени или да могу дати своје изјаве у неком другом кривичном поступку, а имајући у виду да су ово све околности које су настале после извршеног кривичног дела и то у дужем временском периоду и које немају директно никакве везе са предметом кривичног поступка, јер наш задатак је да извршимо проверу спорних чињеница које су везане за оптужницу и овај кривично-правни догађај и догађаје непосредно који су им претходили и непосредно

након извршења овог кривичног дела. То би било за сада све, само да проверим шта још имамо.

Пун. оштећеног адв. Срђа Поповић: Оппростите, али Ви, Ви ту имате у виду само једну од ове две наребе, јел тако? У свим тим, у целом том образложењу.

Председник већа: Нисам Вас разумела, да ли?

Пун. оштећеног адв. Срђа Поповић: Имате у виду само једну од ове две наредбе које су постојале?

Председник већа: Ја само једну а то је 219 то и говорим.

Пун. оштећеног адв. Срђа Поповић: Добро, хвала Вам.

Председник већа: Од 219. Ове друге не могу разматрати односе се на друга лица и за сада су службена тајна.

Пун. оштећеног адв. Срђа Поповић: Не, не, односе се на Миленковића што се види из овог документа који сам Вам предочио.

Председник већа: Да, али период је споран. Ја мислим да се ја и Ви уопште не разумемо. По наредби 219/04 то је једна једина наредба којом је наређено слушање Дејана Миленковића, све остале наредбе се односе на друга лица. Да ли се у тим пресретнутим разговорима помињу ова лица ја то не знам, о томе тужилац још није одлучио и то још увек представља службену тајну док тужилац не одлучи о томе, то Закон тако,

Пун. оштећеног адв. Срђа Поповић: Из документа који сам Вам дао пре 10 минута је очигледно да је и друга наредба управљена према Дејану Миленковићу, то произилази одатле, ја не знам одакле Ви добијате своје информације?

Председник већа: Видећете из списка, па ја не знам шта произилази, одале, ја имам само оно што је мени достављено од стране Окружног суда.

Пун. оштећеног адв. Срђа Поповић: Ја Вам кажем шта је мени достављено од стране УБПОК-а и ако ту постоји нека противречност онда она мора да се разреши.

Председник већа: Такође се ОДБИЈА предлог да се саслуша у својству сведока Мирослав Милошевић, бивши начелник МУП-а Србије, Ресора Јавне безбедности на предложене околности јер по мишљењу овога суда све његове изјаве и околности на које је предложен нису од значаја и не доносе расветљавању овог кривично-правног догађаја.

Веће је донело

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈАЈУ СЕ сви остали предлози пуномоћника оштећеног, адвоката Срђе Поповића а који су поднети на главном претресу и у писменом поднеску од 14.2.2007. године а који се односе на једну исту општу околност провере одбране првоокривљеног у њеном делу у коме се на страни првоокривљеног оспорава постојање субјективног елемента забрањене намере као мотивишуће представе циља за извршење дела које му се ставља на терет. Веће сматра да је мотив извршења кривичног дела утврђиван током целог овог поступка, да су утврђивани политички циљеви групе која је извршила кривично дело убиства представника највиших државних органа из члана 132 и због кривичног дела угрожавања Уставног уређења, а то према наводима из оптужнице. Не може се приговорити овом већу да од почетка трајања овог кривичног поступка и извођења доказа нису утврђивани мотиви за извршење кривичног дела која су оптуженима стављени на терет. Морам нагласити да је веће поред ових изнетих предлога од стране пуномоћника породице оштећеног Др Зорана Ђинђића непосредно на главном претресу и у писменом облику имало могућности као што су имали и сви остали учесници поступка и општа јавност да прати и предлоге који су изнети и путем медија и то како писаних тако и електронских то су изнета не само мишљења пуномоћника оштећених већ и неких других истомишљеника у погледу изнетих предлога а у вези утврђивања мотива и политичког деловања, околностима под којима је и то пре свега политичких околности који су омогућили и да се изврши деловање ове организоване криминалне групе у вези кривичних дела која су им стављена на терет. Јавности ради, ја као председник већа а у име већа морам рећи да је оптужницом Специјалног тужилаштва КТС.бр. 2/03 од 21.8.2003. године оптуженима стављено на терет да су деловали само у једном краћем временском периоду и то како се наводи под тачком 1 оптужнице крајем 2002. и почетком 2003. године када им је и стављено на терет да су извршили кривично дело удруживање ради непријатељске делатности и ова друга кривична дела. Прма томе ни у једном сегменту диспозитива ове оптужнице Специјалног тужилаштва не помиње се нити

се оптуженима ставља на терет да су своју делатност починили организовано и започели организовањем оружане побује Јединице за специјалне операције. Неспорно је да се на страни 32 образложења ове оптужнице у једној јединој реченици након описа радњи помиње да је почела припрема тог дела са побуном Јединице за специјалне операције али као и што сви знамо веће је везано и суд је везан диспозитивом оптужнице. Према томе нетачно се интерпретира да је тужилац у оптужници ставио на терет у опису кривичног дела деловање оружане формације Јединице за специјалне операције кроз побуну јер смо доказивањем а што је свима познато знали и знамо да је до дејства ове Јединице за специјалне операције и њеног изласка на ауто – пут код «Саве центра» дошло у новембру месецу 2001. године, значи много раније него за период који се оптужницом окривљенима ставља на терет, као што сам рекла то је крај 2002. и почетак 2003. године. Веће стоји на становишту да су политички циљеви који су у датим политичким околностима мотивисали понашање оптуженог Милорада Улемека и Звездана Јовановића и других оптужених били предмет уврђивања током овог кривичног поступка имајући у виду квалификацију кривичног дела које је оптуженима стављена на терет јер је суд током поступка саслушао бројне сведоке управо на околности са којих политичких позиција се деловало преко Јединице за специјалне операције и преко конкретних оптужених у којим политичким условима, каква је клима претходила свим тим акцијама тако да је суд саслушао велики број сведока о којима у оптужници није било речи. Ради се о сведоцима из јавног и политичког живота Србије који су били на политичкој сцени у време и непосредно пре атентата на председника Владе Др Зорана Ђинђића као и лицима која су се наша на политичкој сцени Србије после извршеног атентата. Мислим да не морам понављати да смо саслушавали неке од тих сведока и више дана пред већем, да су тако саслушани сведоци тадашњи министар Унутрашњих послова Душан Михајловић који је исцрпно изнео у свом излагању климу, политичке околности у којима су деловали, захтеве политичке које је изнела Јединица за специјалне операције, те понашање Владе њега, значи сведока Михајловића као министра Унутрашњих послова у тим околностима а такође је изнео и оцену понашања председника Владе Др Зорана Ђинђића и то ће бити све предмет оцене од стране овога већа. Поред ових сведока ми смо саслушали и друге сведоке а из њихових исказа смо добили и њихов суд да се ради о политичким захтевима представника Јединице за специјалне операције да је Влада Републике Србије тада делимично и удовољила њиховим захтевима тако што је сменила начелника Ресора Државне безбедности Горана Петровића и његовог заменика Зорана Мијатовића који су такође саслушани пред овим већем. Поред ових сведока саслушан је и сведок Дејан Михајлов, затим Зоран Јањушевић, Владимир Поповић, Чедомир Јовановић а о

политичким условима и околностима у којима су ова криминална група организовала и деловала говорили су и други сведоци као и сведоци сарадници а што се може видети из транскрипата. Према томе сматрамо да су мотиви и политичка позадина деловања ове криминалне групе за сада довољно расветљени. Поред тога морам нагласити да је веће имало у виду и да је пуномоћник оштећених приложио суду и предлог који је поднео Специјалном тужиоцу за проширење оптужнице за кривично дело оружане побуне. Ради се о посебном кривичном делу које није обухваћено овом оптужницом а суд је сви знамо везан оптужницом. Након предаје овог предлога за проширење оптужнице који је суд примио 14. фебруара 2007. године у писменој форми и затим непосредно на главном претресу на питање председника већа упућеног заменику Специјалног тужиоца да се изјасни на главном претресу да ли ће бити проширење оптужнице, заменик Специјалног тужиоца се јасно изјаснио да проширења оптужнице за ово посебно кривично дело оружане побуне неће бити до краја овог кривичног поступка. То посебно наглашавам из разлога што је пуномоћник оштећених у предлогу за допуну доказног поступка поновио предлоге које је изнео у овом писменом предлогу за проширење оптужнице а што може бити предмет посебног кривичног поступка уколико дође до подизања оптужнице за кривично дело оружане побуне где ће се посебно утврђивати мотиви, политички услови у којима је деловала Јединица за специјалне операције и евентуално мотиви оптужених ако буду оптужени за то дело. Проширење оптужнице у овој фази поступка веће сматра да би само доводило одуговлачење кривичног поступка. Ми смо политичке мотиве оптужених анализирали и у оквиру оптужнице и евентуалном деловању ове криминалне групе, то је све било предмет разматрања а биће предмет оцене од стране овог већа када будемо стигли до изрицања пресуде. Веће се изјаснило раније у погледу читања изјава многих јавних личности из политичког живота Србије које су дате средствима информисања поводом овог кривично-правног случаја. Ради се о политичким изјавама које не могу бити предмет одлучивања суда јер суд управо има задатак да овај кривично-правни догађај расветли до краја и бави се само утврђивањем спорних чињеница које су битне за овај кривично-правни догађај. Изјаве појединаца медијима могу бити интересантне за вршење историјских, социолошких и других студија за писање мемоара и старање архивске грађе и слично, али не могу бити предмет оцене овог већа јер немају никакве везе са самим кривично-правним догађајем. Неспорно је да је суд обавезан да реши наводе оптужнице и да утврди истину о овом кривично-правном догађају, да је везан чињеничним описом из оптужнице а не правном квалификацијом. Суд мора утврдити да ли су оптужени криви за дела која им се оптужницом стављају на терет и веће тако поступа у жељи да свој задатак обави професионално крећући се у границама права и

решавајући конкретни догађај. Све оно што многи изражавају и изјављују и исказују у вези овог случаја може бити предмет истраживања у неким другим областима, политике, анализе друштвених прилика и социолошких анализа. Међутим сведоци смо да се многи баве анализом доказа и пре него што су они предложени овом већу а касније и пре него што веће донесе одлуку по тим предлозима па сматрамо да се на тај начин врши притисак на суд. Мислим да то није дозвољено и да треба пустити суд да сам одлучи на законит начин а да сва лица која су заинтересована и која у овом кривичном поступку износе предлоге, које су странке у поступку или имају интереса сачекају одлуку већа и користе правна средства предвиђена Законом, а да не користе друге начине који нису управљени на решење овог кривично-правног случаја из оптужници ни по времену како се то чини а ни по околностима на које се то чини јер заиста веће може одлучивати и радити само у вези онога што оптужница садржи а ништа преко оптужнице и не за дела која оптужницом нису обухваћена и која оптуженима нису стављена на терет. То је оно о чему смо ми одлучили.

Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

ПРЕДКИДА СЕ главни претрес ради одмора и одређује пауза у трајању од 20 минута.

НАСТАВАК ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА У 13,36 МИНУТА

Председник већа: Изволите.

Пун.оштећених адв. Срђа Поповић: Херео сам да ставим приговоре на одлуку којом сте одбили.

Председник већа: Па нема приговора, то ћете у жалби ставити.

Пун.оштећених адв. Срђа Поповић: Могу примедбе да ставим.

Председник већа: Ставите, изволите

Пун.оштећених адв. Срђа Поповић: Ставићу Вам примедбу. Ви сте сами казали да се у оптужници говори о оружаном побуни, акцији, протесту, свеједно шта, као о припреми за оно кривично дело које се њима ставља на терет. Према томе потпуно су легитимни били сви доказни предлози који су ишли за тим да се чују људи који су учествовали у тим припремама и који су чак и допринели у некој мери наступању последице. Ето само толико.

Председник већа: Добро, ту сте примедбу ставили и ако није предвиђена зато што су легитимни предлози, зато је веће о њима и одлучивало и поново наглашавам да о протесту и оружаном побуни у диспозитиву оптужнице нема ни речи. Имате само у образложењу једну једину реченицу на 32 страни и ништа више. За реч се јавио првооптужени Милорад Улемек, изволите.

Опт. Милорад Улемек: Добар дан, првоокривљени Милорад Улемек. Госпођо председавајућа с обзиром да сте Ви, односно Ваше веће, да сте донели одлуку о већини ових предлога које смо ми као одбрана предложили и да је већина тих предлога одбијена како сте Ви рекли јер веће сматра да су већина њих сувишни, ја значи желим да обавестим ово веће и да замолим ово веће и да затражим од овог већа да значи више не желим да присуствујем овом суђењу, не желим да присуствујем нити изношењу завршне речи пошто нећу имати никакву завршну реч и не желим више да присуствујем у опште целом овом процесу као ни изрицању пресуде. То је мој став, то је моје мишљење и ја Вас молим да ми омогућите моје законско право и да ми испуните овај мој захтев. Уколико сматрате да треба да дам било какво објашњење ја могу да дам.

Председник већа: Не сматрам да треба да ми дајете никакво објашњење у вези тога што сте изнели.

Опт. Милорад Улемек: Ето само толико и ја бих молио да ми ту одлуку саопштите.

Председник већа: Нисмо још дошли до краја доказног поступка, тако да Ваша је ствар о томе. Али нисмо још дошли до краја доказног поступка.

Опт. Милорад Улемек: Молим, нисам Вас чуо извињавам се.

Председник већа: Нисмо још дошли до краја доказног поступка.

Опт. Милорад Улемек: Нисмо дошли до краја доказног поступка, али ја сматрам да смо дошли до једног момента где ја стварно себе сматрам сувишним на овом претресу. Ја сам се пре скоро три године предао, сам сам се предао, значи добровољно сам се предао. Сви овде који су учесници у овом поступку знају да сам веома активно учествовао у овом процесу покушавајући да заједно са свима бар се надам са свима дођемо до истине у овом процесу. Међутим, с обзиром да сте Ви донели одлуке које сте сада донели сматрам да је моје даље учествовање у овом процесу и одказивању било какве истине сувишно јер сматрам да или бар могу да видим да су овде ради о некаквој галупирајућој журби да се овај процес настави и ако могу да кажем да је и ово и прошло веће имало разумевања за нас оптужене у овом поступку. Такође желим да кажем и то ако смо већ три, односно три ипо године од почетка овог суђења прихватили и изнели све оне предлоге тужилаштва, да их сада не набрајамо било их је маса онда смо могли да имамо и довољно некаквог стрпљења, жеље и воље да утврдимо и ове неке даље предлоге које смо ми као одбрана изнели. Међутим Ваш став је такав и ја такав став апсолутно поштујем и њему се покоравам, међутим мој став је овакав као што сам изнео и ја Вас молим да ми омогућите да се удаљим из ове суднице.

Председник већа: Да ли има неко нешто да каже у вези овог предлога опт. Улемека? Заменик Специјалног тужиоца не. Одбрана? Не.

Веће доноси

РЕШЕЊЕ

Нису испуњени услови да се опт. Милора Улемеку удаљи са главног претреса, већ стојимо на становишту да је обавезно присуство оптуженог. Једино се поставља питање могућности присуства оптуженог приликом објављивања пресуде, а не у току трајања главног претреса.

Након већања и гласања веће је донело

РЕШЕЊЕ

Да се одбије предлог браниоца оптуженог Александра Симовића, адв. Желимира Чабрила, да се у својству сведока салуша Мартић Зоран из Сурчина, а на околности које су предложене у циљу провере одбране исказа сведока сарадника који је дат током овог поступка.

Ценимо да је овај предлог неоснован и сувишан с обзиром да имамо наводе оптужнице и крећемо се у оквиру тих навода оптужнице, а исказ сведока сарадника Дејана Миленковића и осталих сведока сарадника и свих саслушаних лица биће предмет оцене већа.

Председник већа: Само да се осврнем на ову примедбу оптуженог Улемека што се тиче доказа који су извођени по оптужници. Овде је велики број доказа изведен управо по предлозима наравно оно што је писало у оптужници, али и по предлозима одбране, а ствар је већа и суда које доказе сматра неопходним и обавезним и који су му потребни за даље одлучивање. Ни једну одлуку суда не можемо прејудуцирати, па ни крај доказног поступка. Ето тако. Није Вам дозвољено да напустите претрес, можете само евентуално одлучити о свом присуству онда када буде заказано објављивање пресуде. Изволите колега.

Адв. Слободан Миливојевић: Председниче ја Вас молим, чини ми се да ево већ показује руком он, мој брањеник жели да да допунско изјашњење, па Вас молим да га саслушате.

Председник већа: Немамо више шта у допуну да се изјашњавамо ни о чему. По том питању смо одлучили, никакво допунско објашњење. Ја сада питам све присутне у овој судници да ли има неко још предлога за допуну доказног поступка.

Адв. Слободан Миливојевић: Председниче онда ми допустите, извињавам се, да кажем своје...

Председник већа: Молим.

Адв. Слободан Миливојевић: Допустите ми да кажем ја своје виђење до краја.

Председник већа: Па реците нисте то рекли, рекли сте тражили сте допуну објашњења за оптуженог.

Адв. Слободан Миливојевић: Нисте дозволили оптуженом, да ли дозвољавате мени да кажем.

Председник већа: Рекао је оно што имао и суд је о томе одлучио на основу Законика о кривичном поступку. Изволите реците шта Ви хоћете, нисам видела да тражите реч.

Адв. Слободан Миливојевић: Па ево сад сам показао руком. Председниче, мој брањеник је војник професионалац па дисциплину страшно поштује и увек је поштовао. Ја Вас молим само да због овакве одлуке, он је донео већ такву одлуку, да га не доводите у ситуацију да учини оно што је по Закону о кривичном поступку предвиђено да ремети ред и мир да би сте га онда због тога одстранили одавде. Он то не жели.

Председник већа: Ја поступама по закону колега.

Адв. Слободан Миливојевић: Онда значи треба да се како се зове ремети ред и мир.

Председник већа: Немојте молим Вас да закључујете гласно. Молим Вас седите одузимама Вам право на реч такву и Ви на тај начин немате право да вршите својуду дужност. Прво Вам адвокатска етика не дозвољава на такав начин. Ви сте ту да помогнете окривљеном, а не да га подстрекавате да нешто ради што не би требало да ради.

Опт. Милорад Улемек: Првоокривљени Милорад Улемек. Прво желим да кажем да мене не треба нико да подстрекава шта ја терба да радим, ја имам 39 година, значи мени нико не мора да каже шта ја треба да радим или не треба да радим и ја сам одговарам за своје поступке. Ја прихватам Вашу одлуку коју сте донели као веће, али исто тако сматрам да по закону ја имам право да одлучим да ли ћу да присуствујем овом претресу или нећу. Уколико ми Ви не дозволите да се удаљим из ове суднице, ја наравно нећу овде правити никака циркус што можда неки очекују овде, поготово у сали за новинаре, али исто тако желим да кажем да своју одлуку нећу опозвати и желим да кажем значи да ћу од сутра морати да будем довођен на силу у ову судницу. Значи не својом вољом. Ето толико само

Председник већа: Добро, то ће бити посао за друге, не замене.

Опт. Милорад Улемек: Добро биће и за Вас. Нема проблема никаквих.

Председник већа: Знате шта...

Опт. Милорад Улемек: Знате шта, могу ли ја још само нешто...

Председник већа: Нећемо полемисати.

Опт. Милорад Улемек: Не, не желим да полемишем. Мислим да сво време и од стране већа и од стране мене у овој судници је постојао један сасвим овај коректан и цивилизован однос, једно узајамно поштовање и не видим због чега би то овај сада реметили, а управо ме Ви Вашом одлуком терате да то пореметим на онај начин који ћу ја да изаберем.

Председник већа: Ја сам разумела да се Ви нећете противити одлукама председника већа с обзиром на закон.

Опт. Милорад Улемек: Не, ја сам рекао да ћу испоштовати Вашу одлуку у смислу...

Председник већа: Ја сам то тако разумела.

Опт. Милорад Улемек: У смислу да ја не желим овде да правим никакве сад циркусе, да се ваљам овде и да вршитим, али исто тако ја своју одлуку да не желим више да присуствујем овом суђењу нећу прометнити и ја Вас молим да ми то омогућите на један цивилизован и коректан начин. Ја знам своја права. Значи, ја молим Вас да ми испоштујете моја права пошто сам ја сво време поштовао овај суд.

Председник већа: Наравно.

Опт. Милорад Улемек: Ништа не тражим друго од Вас.

Председник већа: То је обавеза свих грађана, није изузетак у односу на Вас да поштујете суд. Претпоставља се да би требало сви тако да се понашају.

Опт. Милорад Улемек: За друге не знам, ја само могу за себе да кажем.

Председник већа: Извињавам се, ја мислим да је што се тиче већа да смо од почетка коректни према свим оптуженима, да је свима дато право које имају по закону.

Опт. Милорад Улемек: Ни то не спорим исто.

Председник већа: И то је јесте тако како јесте. Што се тиче Ваше намере да се удаљите из суднице ја мислим да сте ме потпуно разумели да Вам Законик о кривичном поступку у садашњој фази поступка не омогућава и недозвољава да напустите судницу. Просто једноставно Вам то закон не дозвољава.

Опт. Милорад Улемек: Значи мора да ме избаците из ове суднице.

Председник већа: Не могу да Вас избацам тако, не да Вас избацам него да Вас удаљим са суђења. Прочитаћу Вам, пошто сам мислила пошто сте имали искуства, имали сте више поступака и знам да сте користили део права код објављивања пресуде у Палати правде да не присуствујете ваљда објављивању пресуде или тако нешто колико смо сазнали из средстава јавног информисања, али из Законика о кривичном поступку ја ћу Вам то прочитати с обзиром да је вероватно нисте припремљени на ту околност. У чл.299 стоји: "Ако оптужени, бранилац, оштећени, законски заступник, пуномоћник, сведок, вештак, тумач или друго лице које присуствује главном претресу омета ред или се не покорава наређењима председника већа за одржавање реда председник већа ће га опоменути. Ако опомена буде безуспешна веће може наредити да се оптужени удаљи из суднице, а остала лица може не само удаљити него и казнити новчаном казном". И то пише у ком износу, ништа друго.

Опт. Милорад Улемек: Шта ја сад треба да дођем до тога да ме Ви опоменете.

Председник већа: Па Вас нећу подучавати.

Опт. Милорад Улемек: Да ме избаците зато што кршим ред. Ја стважно то не желим да правим у овој судници. То ми је најмањи проблем верујте.

Председник већа: Па изјаснили сте се. Да Вам кажем нешто, онда се вратите на оптуженичку клупу и своју одлуку од сутра можете на други начин манифестовати.

Опт. Милорад Улемек: Ја немам шта до сутра, ја сам своју одлуку донео.

Председник већа: Па не можете сами одлучити о томе, ја сам Вам прочитала законску одредбу каква јесте, знате.

Опт. Милорад Улемек: И шта значи ја сад треба да пореметим ред у овој судници да би ме Ви избацили мислим, стварно не разумем.

Председник већа: Па тако пише у закону, ја заиста другачије не могу да Вам то омогућим. Тако пише, знате не може се држати претрес без присуства окривљеног.

Опт. Милорад Улемек: Па да реметим ред, учите ме.

Председник већа: Па Ви нисте до сада реметили.

Опт. Милорад Улемек: Па треба сад да реметим?

Председник већа: Ја надам се да нећете ни сад реметити јер то је ствар Ваше одлуке.

Опт. Милорад Улемек: Па не, али Ви ме гурате у то.

Председник већа: Не, таман посла.

Опт. Милорад Улемек: Ја сам Вас лепо замолио.

Председник већа: Таман посла, па не можете да ме молите, не вреди кад овако пише у закону. Ја заиста не знам шта даље да Вам прочитам. Прочитала сам Вам да би сте били обавештени да знате шта може, шта не може. Ја других могућности немам. Ето надам се да ће те разумети суд и да ће те имати коректан однос према суду барем данас, а за убудуће ће мо видети шта ће бити даље. Ето то је мој предлог, а Ви како год хоћете.

Опт. Милорад Улемек: Па добро, ја не знам шта ће бити сутра, а знам шта ће бити данас.

Председник већа: Ето тако. Да ли има нових предлога за допуну доказног поступка. За реч се јавио заменик Специјалног тужиоца Јован Пријић, изволите.

Заменик Специјалног тужиоца: Ја бих Вам непосредно уручио документацију коју је тужилаштво прикупило, а ради се боравку Нинослава Константиновића на Копаонику 14. и 15. фебруара 2003. године, као и документацију која се тиче боравка ЈСО у том истом периоду на Копаонику.

Председник већа: Изволите колега наставите. Нисам чула све што сте рекли извините.

Заменик Специјалног тужиоца: Дакле, реч је о документацији хотелској која се односи на боравак Нинослава Константиновића фебруара 14. и 15. 2003. на Копаонику, и боравак ЈСО такође на

Копаонику у одговарајућим хтелима. Ја бих Вам то приложио и предложио ради оцене.

Председник већа: Констатујем да заменик Специјалног тужиоца предаје суду у вези предлога који је изнео за допуну доказног поступка са назнаком на првој страни Хотел "Копаоник" Брзеће, књига боравишта, датим првог уписа 4.08.02 редни број 1563, датум последњег уписа 6.03.03 редни бр.618, а на околности провере Нинослава Константиновића у хотелу. А добро колега, зар ово није могло са оптужницом?

Заменик Специјалног тужиоца: Касније је прибављено.

Председник већа: Да ли одбрана тражи да се исфотокопира овај извештај да се достави свима.

Адв.Оливера Ђорђевић: Ја тражим као бранилац окривљеног Константиновић Нинослава, ја тражим да ми се исфотокопира да бих могла да извршим увид и да се упознам.

Председник већа: Да се изјасните.

Адв.Оливера Ђорђевић: Тако је, и да се изјасним.

Председник већа: Добор, онда ће мо ово дајем наредбу писарници да се овај предлог ископира и да се подели свим присутним браниоцима, а посебно браниоцу опт. Нинослава Константиновића како би се могао изјаснити у вези овог предлога. Да ли се још неко јавља за реч да стави предлог? Бранилац опт. Александра Симовића адв. Желимир Чабрило, изволите.

Адв. Желимир Чабрило: Прво принципијелно данас је колега Поповић навео један број доказа за које ја први пут чујем од њега. Ја их нисам нашао у списима и мој је обичај да поштујем закон када сазнам за неки доказ, да то предложим већу у некој процесној форми да веће одлучи о томе. Он је такође данас већу дао нека писмена за која ја не знам ни шта су ни како су ни да ли су аутентична, ни дал нису, ни како их је добио ни од кога их је добио. Али дакле мој је предлог да ако веће већ добија та писмена буде конзистентно и да поштује ЗКП, дакле да све можемо...

Председник већа: О томе још нисмо одлучивали, колега нисам ни ја стигла да погледам то што је предао.

Адв.Желимир Чабрило: Управо зато и истичем незаконитост начина на који је он предао та сва своја писмена данас већу и тако таље.То је под један. Под два, мене омета и деконцентрише окривљени Улемек тиме што...

Председник већа: Ништа Ви не брините и веће то види па ће мо одлучити о томе.

Адв.Желимир Чабрило: И под три, пошто сте ставили предлог, а користим реч кад сам већ узео реч, пошто сте ставили предлог питање имамо ли нових доказних предлога. Имамо. Ми смо предложили били једну групу доказних предлога веће нас је одбило. Ми ће мо сузити тај број предлога и поново у писменој форми доставити тако сужени број предлога већу са предлогом да их веће ипак проведе, јер их сматрамо неопходним за доказивање одбране Симовића, а сматрамо да ће укупно одузети суду не дуже од пола сата до сат времена.

Председник већа: Па онда ће те их непосредно изнети на главном претресу.

Адв.Желимир Чабрило: Не, добићете их прво писмено, па ћу их онда ако треба и усмено образложити. Кратко образложење: Ако је до сада овај суд и ово веће потрошило по мојој овако слободној процени најмање сто судећих дана на доказе које је предложило тужилаштво онда мислим да може да потроши само неколико дана на доказе које предлаже одбрана.

Председник већа: Да ли се још неко јавља за реч? За реч се јавља адв. Крсто Бобот, бранилац опт. Пејаковића и Жељка Тојаге, изволите.

Адв.Крсто Бобот: Захваљујем. С обзиром да су одбијени сви главни предлози одбране оптужених Пејаковића и Тојаге ја стављам један допунски предлог такође у циљу провере веродостојности одбране оптуженог Тојаге и у циљу порвере веродостојности исказа и валидности исказа сведока сарадника Дејана Миленковића. У питању је извештај о крим.техничком прегледу стана у Лењиновом булевару бр.5, мислим да је то сада Булевар Михајла Пупина, стан 4о који је прочитан. Што се тиче фотодокументације у питању су мислим четири или пет фотографија које ако се добро сећам нису приказане него су понуђене да се прикажу у малој судници. У том извештају констатовано је да нису никакви трагови затечени, али на фотодокументацији се види чини ми се пет капа фантомки, да су у том стану пронађени. Пошто одбрана Жељка Тојаге тврди да сведок сарадник Дејан Миленковић "Багзи" не говори истину благо речено, и тврди да је немогуће да неко лице више дана

борави у стану и да не остави никакав траг. Пошто никаквих отисака у том стану нема. Ради детаљне и даље провере те одбране ми предлажемо да се затражи додатна анализа тих капа у циљу откривања трагова подобних за ДНК-а анализу, а у циљу утврђивања евентуалног присуства оптуженог Жељка Тојаге у том стану. Хвала.

Председник већа: Добро. Да ли још неко има неки предлог за допуну доказног поступка? За реч се јавио опт. Звездан Јовановић.

Опт. Звездан Јовановић: Председавајућа, ја бих само замолио за кратку консултацију са браниоцем.

Председник већа: Изволите.

Опт. Звездан Јовановић: Хвала. Председавајућа, ја бих само замолио ово веће за информацију. Ја сам затражио да се, од већа затражио да се, покуша да се утврди истина, чињенично стање шта се дешавало у Централном затвору од мог хапшења па до изласка пред истражног судију. Не знам да ли сте одлучили по том питању, и по питању тражио сам да се утврди та истинита чињеница о мом кретању у служби. Па ме интересује да ли сте одлучили по тим питањима?

Председник већа: Прочитали смо оно што смо имали у списима у вези Вашег кретања у служби.

Опт. Звездан Јовановић: Молим.

Председник већа: Прочитали смо писмену документацију у вези Вашег кретања у служби.

Опт. Звездан Јовановић: Јесте видели да смо поднели доказе да то није истина, да ти уопште нису истинити.

Председник већа: Реците на које податке посебно да тражимо извештаје?

Опт. Звездан Јовановић: Па на комплетно госпођо. Видели сте да су навели неистините, значи навели су неистините значи чињенице у том извештају.

Председник већа: Реците само на које околности.

Опт. Звездан Јовановић: Па ја сам Вам показивао она решења овде.

Председник већа: Ајте реците нам шта ту имате да додате и да кажете да није истинито?

Опт. Звездан Јовановић: Госпођо ја сам показао да су навели рецимо да сам био нераспоређен од 96-е па до осмог месеца 1998. године. Показао сам решење где сам био ја у том периоду управо за које они ...

Председник већа: И то је све изведено као доказ.

Опт. Звездан Јовановић: Молим.

Председник већа: То је све изведено као доказ што сте Ви показали.

Опт. Звездан Јовановић: Па управо због председавајући што се овде покушава и на мала и на велика врата да се ја представим као човек и од овде више сведока, овде који су сведочили. Да се представим као човек који је у оквиру службе радио нешто незаконито који је био дисциплински кажњаван, који је био истериван. У ономе што су навели да се види једно право стање моје кретање у служби.

Председник већа: То ћемо сматрати као Ваш поновљени предлог па ће мо о томе накнадно одлучити.

Опт. Звездан Јовановић: Реците ми овај предлог што сам тражио о тим чињеницама шта се дешавало у Централном затвору у том периоду, о томе нисте одлучили.

Председник већа: Не, одлучићемо.

Опт. Звездан Јовановић: Одлучићете. Хвала лепо.

Председник већа: Молим. За реч се јавио бранилац опт. Звездана Јовановића.

Адв. Ненад Вукасовић: Ја бих само врло кратко код овога кад сте већ питали односно везано за некакве нове предлоге или допуне. Ја бих замолио веће, Вас као председника, односно веће, чини ми се да сте Ви донели одлуку о томе да се одбија предлог одбране везано за саслушањем инструктора падобранства. Међутим, то је било питање уз то и утврђивање књижице падобранске у којој је за 11-ти уписан датум скока тог дана. Значи говорим о 11.03. Ја осећам за потребу да пред

овим већем у једној скраћеној верзији, у коначном у реду, и да прихватим да се не саслушавамо сведока као сведока који би нам причао овде о томе. Овде се ради о документу који је апсолутно присутан, он је једноставно прибављив, на најједноставнији начин уз Вашу наредбу МУП-у односно тој падобранској јединици, односно овом летачком особљу да управо прибавимо књижицу која ако говори како кажу ако слика говори хиљаду речи онда и овде о документу која апсолутно потврђује наводе одбране. Тако да мислим да морам да овде поновим овај предлог да уколико се не прихвата ту могу и да ретерирам у смислу предлога кад је у питању инструктор падобранства. Али овде морам још једанпут поновити пред овим већем и затражити као једну врсту допуне у једној скраћеној верзији да се затражи докуменат то је књижица падобранска у којој је уписан скок 11.03. као докуменат који апсолутно потврђује о чему се овде говорило. И коначно то још једна ствар, не знам сад додуше можда је мало преурањено, с бозиром да је тужилац предложио, а веће усвојило саслушање овога Цвјетиновића, да ли ће те накнадно или не одлучивати о Жељку Павловићу пошто имамо докуменат о томе да је од њега одузет, па да ли сте евентуално размислили да не би сад преуранио са тим. Али ево ставићу и то да се и о томе веће, евентуално о томе још можда није, да веће није, секунд, нећу Вас пуно задржавати, одлуку о томе, па да ли ће те у склопу саслушања овога Цвјетиновића. Добро. Остајем код овог Жељка Павловића и ово скраћено да се ипак прибави, то је докуменат један који је и те како од велике важности у смислу потврде навода. Хвала.

Председник већа: Молим оптуженог Улемек да изађе за говорницу. Ево овако, сад морам да Вас питам да ли на начин на који Ви седите окрећући леђа судници омаловажавате председника већа и судеће веће?

Опт. Милорад Улемек: Да.

Председник већа: Добро. Онда Вас опомињем. Вратите се на оптуженичку клупу.

Констатује се да оптужени Милорад Улемек седи окренут леђима судском већу и учесницима у поступку, а лицем окренут према публици.

Опоменут, па наставља и даље да се не покорава одлукама председника већа.

Веће доноси

РЕШЕЊЕ

Удаљава се оптужени Милорад Улемек са наставка главног претреса до краја доказног поступка.

Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

Прекида се главни претрес.

Наставак главног претреса **22. марта 2003. године са почетком у 9,30 часова.**

На претресу ће бити саслушан сведок Цвјетиновић Зоран.

Отказује се наставак главног претреса који је заказан за 21. март 2007. године.

Добићете одлуке веће по осталим предлозима и пуномоћника оштећеног и браниоца о којима веће још није саопштило одлуку.

Довршено у 14,14 часова

Записничар

Председник већа-судија

OK 0131